

Skutky jsou vyjádřenou vírou

¹ Děkuji. Je to dobré dnes večer tady být znovu. Nevěděl jsem, jak se vůbec dozvěděli, že se budu modlit za nemocné. Všichni přišli, abych se za ně modlil. Víte, věřím, že pokud jste poslušní vedení Ducha, je to v pořádku. To je to nejlepší. To je poselství, které nikdy neselže.

² No, dnes jsem seděl v pokoji, po... Jeden kazatel, který je tak blízký mému srdci... tři z nich, tři mí opravdu dobří přátelé mi řekli, že se mnou půjdou na oběd. A já jsem si pomyslel: „No, to je skvělé,“ víte.

³ A tak jsem jen trochu posnídal, protože jsem si byl jistý, že oni to budou platit, rozumíte, a že budu mít pořádný oběd. A tak přišla dvanáctá, a byla jedna, a byly dvě, a nikdo ještě nepřišel. A tak... policie tam dole na dvoře pronásledovala nějakého zločince, a tak jsem sešel dolů se podívat, co se tam děje. A vůbec jsem nemohl bratra Jacka najít. A tak jsem šel, abych se přesvědčil; a zjistil jsem, že hotelový zaměstnanec mu dal špatné číslo; a on celou dobu zvonil na špatné dveře, kde jsem nebyl. Přesto mu dám znovu někdy možnost za mne zaplatit. Jemu a bratrovi Tracy — jsem velice rád, že je dnes večer vidím, i bratra Browna. Zdá se, jako kdybychom měli jet znovu zpátky do Arizony.

⁴ Vzpomínám si, jak jsme jednoho dne projížděli pustinou. Řekl jsem manželce, která je tam vzadu: „Tady na tom místě vzadu v tomhle malém Chevroletu seděl bratr Jack.“ On a bratr Brown se neustále dohadovali o původním stvoření, jestli se to stalo v průběhu šesti dnů nebo v průběhu šesti milionů. To bylo dobré.

⁵ Začali se tak hádat, že vysedli a nabrali si do hrsti kameny a jeden stál za jedním sloupem a druhý za druhým a házeli po sobě vši silou kamením. Ale tímhle způsobem to nedokázali vyřešit, a tak: „Že mě nepředběhneš.“ Rozběhli se po silnici. Bratr Jack, který je nízké postavy, se hnal, co mu síly stačily a bratr Young s těma dlouhýma nohama, víte. Za celý život jsem se tak nenasmál!

⁶ Pak bratr Jack nasedl zpět do auta a zul si boty. Bratr Sharrit nám dal velký sáček pomerančů a než jsme dorazili do Shreveportu, on jich polovinu zbaštil.

⁷ Víte, to jsou přece zlaté dny. Ano, pánové, to jsou zlaté dny. Víím, že to zní legračně, směšně, ale je to pravda. Ale my... Něco na

tom je, když stárnete a začínáte vzpomínat. Přemýšlíte o těch dnech, ve kterých byste si přáli znovu žít, je to tak, ve dnech našeho mládí. A když zestárneme, ony nám všechny zůstanou jako fotografie. A já jsem tak rád, že to bylo čisté a svaté a bratrské společenství, v lásce; s vědomím, že jdeme do země, v níž nikdy nezestárneme, tam do té země, kde nikdy, nikdy nezestárneme a nikdy neumřeme.

⁸ Jeden z našich vzácných bratrů, nám všem tak drahý, právě do té země přešel. A pokaždé, když přicházím na toto pódium, jako bych na bratra Lyla myslel. Rozhlédl jsem se včera večer a viděl jsem tam sedět malou Judy, a moje srdce prostě při pomyslení na to, jak se cítí, začalo *silně* tlouct. Víím, když zemřel otec, jak... Ale my jen musíme procházet těmito školami utrpení, abychom věděli, jak se cítí ten druhý bližní.

⁹ Domnívám se, že se dívám na starého přítele kazatele, který tu sedí. Nemohu si vzpomenout, jak se jmenuje. Je to tak? Ty ses tady před lety celou dobu modlíval za nemocné? Gerholtzer. To německé jméno, nikdy jsem to neuměl prostě správně vyslovit. Bratr Tracy se s ním tam setkal, a já jsem ho znal asi deset let. A řekl jsem: „Ty jsi za těch deset let nezestárnul ani o šest měsíců.“ Žijeme ve světě, který musí jednou skončit.

¹⁰ No, dnes večer, byl jsem... Minulý večer jsem vás tu držel opravdu dlouho, a tak se pokusím, aby se to dnes večer neopakovalo. Abych dokončil svůj příběh, uvažoval jsem, že bych dnes večer k církvi kázal na téma vytržení. V jakém stavu, na základě toho jak to vidím v Písmu, v jakém stavu bude muset církev být pro vytržení, a co se stane krátce předtím, než dojde k vytržení a jak to proběhne. My všichni věříme ve vytržení, že ano? Věříme tomu. A pak najednou prostě něco řeklo: „Modli se dnes večer za nemocné.“ A já jsem právě obědval s jedním mexickým bratrem; šel jsem a setkal jsem se s ním na ulici. Myslím si, že je dnes večer tady, on i jeho manželka.

¹¹ A pak někdo přišel a řekl mi svědectví. Řekl, že tady ve sboru je nějaký člověk, myslím, že to bylo asi před rokem, který přišel do řady s rozpoznáváním. A já jsem uvažoval, že bych dnes večer prostě udělal starodávnou modlitební řadu, jako bratr Jack s bratrem...

¹² Bratr Young Brown pro mne rozdával modlitební lístky. A já jsem zjistil, že on je opravdu čestný a nikdy jsem ho nezastihl, že by lístky prodával nebo dělal něco nekalého. On je opravdu bezúhonný. A my jsme nějaké lidi přistihli, jak se to pokoušeli dělat, víte. A tak... Bratr Young byl celou dobu v té věci poctivý a věrný. A já si

vzpomínám, jak tady stával a bral ty lístky, a přiváděl je tou řadou. Já jsem se za ně modlil, když oni tou řadou procházeli. Ti lidé prostě měli tu jednoduchou nefalšovanou víru, že kdyby se jen ocitli ve vaší blízkosti, byli by uzdraveni. Myslím si, že ve srovnání s tím, co máme teď, to bylo dvacet uzdravení ku jednomu.

13 A potom, dnes odpoledne mi byl řečen ten příběh o tom muži (on tady teď pravděpodobně je), který byl asi před rokem v modlitební řadě. A měl... řekl, během rozpoznání mu bylo řečeno, že měl průušnice. A lékaři mu řekli, potom když ty průušnice ustoupily, že už nikdy nebude moci mít holčičku, a on si ji vždycky přál. Myslím si, že měl chlapce. Ale v tom vidění od Pána mu bylo řečeno: „Ale ty tu holčičku budeš mít.“

14 A říkali, že tu malou holčičku tu dnes večer má. Nevím. Ten muž možná... je někde v obecnstvu? — nebo ta osoba, o které tady mluvím? Nevím. Někdo mi o tom právě venku vyprávěl. Ó, tady je to dítě, je zrovna tady vzadu, sedí přímo... to je nádherné. To je skvělé. Jaký roztomilý človíček. Kdyby to nebylo tak daleko, aby sem přišlo a všichni mohli (je to opravdu roztomilé děťátko), poprosil bych, aby sem přišla a pověděla *nám* svědectví. Možná zítra nebo někdy v průběhu našich bohoslužeb.

15 Tedy, zítra ráno je snídaně Obchodníků. Už jste to oznámili? Skvělé.

16 A teď mějme malou lekci ohledně Božského uzdravení. Kolik z vás tomu věří? Ó, pak to bude velký večer, když máte takovou víru. Lidé, kteří tomu věří, to je to, co je potřeba. To je pro věřícího.

17 No, vzal jsem tužku a začal jsem si poznamenávat některé texty a tak dále. A pak na dveře zaklepal Billy a řekl: „Tati?“

18 Řekl jsem: „Počkej ještě chvíli. Ještě nejsem hotov.“

19 On řekl: „Ale bratr Jack na tebe čeká.“ A tak jsem musel jít. Přilepil jsem... Neměl jsem žádnou sponku, a tak jsem vzal jeden z Mediných špendlíku¹, nebo nějaký špendlík, říkají tomu... sponka do vlasů. To bylo to, sponka do vlasů. Byl to nějaký druh špendlíku. Já se v těch věcech nevyznám, víte, ale viděl jsem to tam ležet. A tak, abych ten papír tady sepnul a mohl jsem oddělit to, co jsem se chystal... měl

¹ Bratr Branham se překl, místo „bobby pin“ - sponka do vlasů, řekl „johnny pin“, což je druh kancelářské sponky. Shromáždění se směje.

jsem pro dnešní ráno nějaké poznámky; abych je oddělil jedny od druhých.

²⁰ A když stárnete... Kdysi jsem si dokázal ta místa Písma a ostatní věci velmi lehce zapamatovat. Ale, víte, teď už to není tak snadné. Máš už taky takové problémy, bratře Jacku? Je to tak, ano. Před nedávnem jsem tady bratru Jackovi řekl, řekl jsem: „Víš, bratře Jacku,“ řekl jsem, „stává se mi, že si na ledacos nemohu vzpomenout.“ Rekl jsem: „Začnu o něčem mluvit, a pak musím udělat pauzu.“

Zeptal se: „Tys dospěl jen tak daleko?“

A já jsem řekl: „No, to nestačí?“

²¹ On řekl: „Ne.“ Řekl: „Když já někomu telefonuju a *on to zvedne*, tak řeknu: ‚Co jste potřeboval?‘“ Myslel jsem si tehdy, že si ze mě děláš legraci, bratře Jacku. Ale zjistil jsem, že je to úplná pravda.

²² Ano, přátelé. Aj, jak člověk zapomíná! Ale ať jsou všechny naše skutky konány správně, protože ony se nacházejí v knize, jejíž záznam bude přehrán v soudný den.

²³ No, jsme jako jedna velká rodina. A nemyslím si, že jsme dnes večer telefonicky připojeni po celé zemi, tak jak jsem včera večer kázal mé poselství. Myslím si, že to tu je asi jen místní shromáždění. A tak včera večer, opravdu si vážím vašeho laskavého postoje... nesnažím se... nepokoušel jsem se využít bratra Jacka, ale on mi vždycky říkal: „Mluv to, co chceš.“ A tak jsem přišel na pódium a kázal trochu nauky. Ale... prostě tolik... my... někteří z mých denominačních bratrů...

²⁴ Jednou ráno jsem měl sen. Příliš často sny nemívám. Nejsm snílek. Ale měl jsem sen, *a v něm* jsem viděl člověka, mladého muže, v poutech. On se z nich snažil uvolnit, a já jsem řekl... někdo mi řekl: „Tohle jsou hrozní lidé. Neměj s nimi nic společného.“

²⁵ A viděl jsem, jak se ten mladý člověk ze svých pout dostává, a tak jsem ho nechal na pokoji. Pomyslel jsem si: „Uvidím, co udělá.“ A když se z toho uvolnil, byl to milý člověk. A viděl jsem také další, jak se z toho snaží dostat.

²⁶ No, je to jenom sen. A prošel jsem takhle kolem a uviděl jsem bratra Roye Borderse, je to můj velice dobrý přítel, bydlí v Kalifornii. Vypadal, že s ním není něco v pořádku. Měl napůl přivřené oči a něco velkého... nejspíš rakovina nebo něco takového *bylo* na jeho očích. A někdo se mě snažil od něj odtáhnout. Zakřičel jsem: „Bratře Bordersi! Ve jménu Pána Ježíše, dostaň se z toho!“

27 A on mohl sotva mluvit, řekl: „Bratře Branhame, k tomu je potřeba něco víc než toto. Já se toho prostě nedokážu uchopit, bratře Branhame. Nemohu se toho prostě uchopit.“

28 Řekl jsem: „Ó, bratře Bordersi.“ Já ho miluji. A někdo mě odtáhl pryč.

29 A podíval jsem se, a byla to žena, která tam stála. Když jsem byl malý chlapec, nosíval jsem lidem nákupy z obchodu s potravinami. Jmenovala se Fentonová. Ona bydlí ještě do tedka v Jeffersonville, je to osobní přítelkyně mé manželky a moje.

30 A ona řekla: „Bratře Branhame, vysvobod' nás z toho.“ Řekla: „Tohle je dům pekla.“ A řekla: „Ty jsi byl nepochopen.“ A pověděla: „Tito... a ty jsi těmto lidem také nerozuměl.“ Řekla: „To jsou skvělí lidé, ale...“ A podíval jsem se tam a vypadalo to jako velký obrovský sklep nebo vysoké stěny pod velkou obrovskou jeskyní; a byly tam velké železné mříže, dvacet nebo dvacet pět centimetrů silné. A šílení lidé s pokroucenýma rukama a nohama takhle tloukli hlavami. A ona plakala a říkala: „Bratře Branhame, vysvobod' ty lidi.“ Řekla: „Pomoz nám, jsme v nesnázích!“ Ona sama, já ji znám, ona patří... tuším k Církvi Kristově, nebo ke Křesťanské církvi nazývané Církev bratří. A tak ona...

31 Rozhlédl jsem se a řekl: „Přál bych si, abych mohl.“ A vyšel jsem, rozhlížel se a díval se na své malé drobné tělo a na ty velké železné mříže a na ty chudáky tam uvnitř. A nemohli jste se k nim dostat, ty železné mříže byly blízko u sebe. A podíval jsem se a oni takhle tloukli hlavami, jako kdyby nebyli při smyslech.

32 A uviděl jsem tam kolem dokola nějaká blikající světla. A podíval jsem se nahoru a tam stál Pán Ježíš a kolem Něj byla světla duhy. Díval se přímo na mě a řekl: „Vysvobod' ty lidi.“ A odešel.

33 Pomyslel jsem si: „No, jak bych je mohl vysvobodit? Nemám v rukou tolik síly, abych ty mříže zlomil.“

34 A tak jsem řekl: „Pekelný dome, ustup před jménem Ježíše Krista.“

35 A najednou to všechno začalo praskat a pukat, a kutálely se dolů kameny a mříže padaly, a lidé běhali a křičeli: „Jsme osvobozeni!“ A křičeli ze všech sil, a všichni byli osvobozeni.

36 A potom jsem zakřičel: „Bratře Royi Bordersi, kde jsi, kde jsi? Bůh vysvobozuje své lidi! Kde jsi, bratře Bordersi?“ Byl jsem na to zvědav.

37 Víte, bratr Borders je velice vylekaný. Vy znáte to proroctví ohledně Západního pobřeží - mnozí z vás, berete si ty pásky a tak dále.

38 Přímo tady sedí dnes večer muž, který tam byl, když se to stalo (když jsme tam stáli, byli jsme na lovecké výpravě). Jeden kazatel, který včera večer poslouchal, byl slepý na jedno oko; on tam prostě přišel a řekl... představil se mi. Měl tam v horách na očích sluneční brýle. Řekl: „Bratře Branhame,“ řekl, „jsem bratr McHughes.“ Řekl: „Pomáhal jsem jednou v Kalifornii sponzorovat jedno z tvých shromáždění“.

39 Řekl jsem: „Jsem rád, že tě mohu poznat, bratře McHughesi.“

40 Stálo tam dalších asi dvacet mužů. Byli jsme na lovu divokých prasat. A den předtím jsem řekl, když jsme šli do hor, řekl jsem bratru Banksovi Woodovi (všichni ho znáte, je to můj osobní přítel), řekl jsem: „Bratře Woode...“ Vzal jsem do ruky kámen a vyhodil jsem ho do vzduchu a on spadl. A já jsem řekl: „Tak praví Pán, něco se chystá.“

41 A tak, on řekl: „Co to je, bratře Branhame?“

42 Řekl jsem: „Já nevím, ale během dvaceti čtyř hodin to uvidíte. Něco se chystá. Je to velké znamení.“

43 A druhý den — to se stalo pozdě odpoledne. A druhý den asi v deset hodin jsme se chystali sbalit. Každý měl uloveno divoké prase a stáli jsme tam. A bratr McAnally, víte, a ti ostatní, oni je kuchali, a bratr Borders a já; a bratr Roy Roberson, ten zmrzačený veterán, můj velice vzácný a blízký přítel, on tam stál také. A já jsem se podíval nahoru, a bratr McHughes řekl: „Bratře Branhame, zjevuje se ti někdy anděl Páně, když jsi na takovýchto loveckých výpravách?“

44 Řekl jsem: „Ano, bratře McHughesi, ano; ale já sem chodím, abych si tak trochu odpočinul.“

45 On řekl: „Dobře, bratře Branhame,“ řekl, „neměl jsem v úmyslu tě vyrušovat.“

46 Řekl jsem: „Nevyrušuješ mě.“

47 A rozhlédl jsem se a uviděl jsem lékaře, jak se mu dívá do oka. No, já jsem ho neznal. On měl nasazené tmavé brýle a v Arizoně je hrozně jasná a slunečná obloha. Podíval jsem se na to a uviděl jsem,

jak mu lékař říká: „Pane, léčil jsem vám to oko roky, dva roky nebo tak nějak. Ta alergie, kterou máte v oku, vás o to oko připraví. Ona rozleptává váš zrak a neexistuje žádný způsob, jak bych to mohl zastavit.“

48 A já jsem řekl: „Ty ses mě na to ptal kvůli svému oku. Máš sluneční brýle, protože máš nemocné oko.“

49 On řekl: „To je pravda.“

50 Pověděl jsem: „Tvůj lékař [popsal jsem mu ho] ti před několika dny řekl, že o to oko přijdeš kvůli alergii, která rozleptává zrak tvého oka. A on tě léčil několik let, a není to schopen nijak zastavit.“

51 On řekl: „Bratře Branhame, to je pravda.“

52 A začal jsem se otáčet a podíval jsem se a uviděl jsem ženu o hodně starší, než byl on, měla tak trochu tmavou pleť. Oni pocházejí odněkud tady shora z Arkansasu. A ona si nadzvedla sukni a ukázala svému synovi nohu a řekla: „Synu, jestli se setkáš s bratrem Branhamem, řekni mu, aby se pomodlil za mé nohy.“ Mezi prsty a tak dále jí visely dlouhé nádory.

53 Řekl jsem: „Tvá matka je šedovlasá žena, a ona si vyhrnula sukni, stáhla punčochu a ukázala ti chodidla a řekla, že jestli se se mnou někde uvidíš, abys mi řekl, abych se za ni pomodlil.“

54 A on řekl: „Pro slitování!“

55 Ohlédl jsem se dozadu a uviděl jsem ho tam stát bez brýlí — ve vidění. Řekl jsem: „Tak praví Pán, Bůh tvé oko uzdravil a také uzdravuje tvou matku.“

56 A asi v té době jsem se otočil (no, muži, kteří tam tehdy stáli, tu teď sedí), řekl jsem bratru Royi Bordersovi... nebo bratru Royi Robersonovi, položil jsem mu ruku na rameno, protože on je veterán, řekl jsem: „Bratře Royi, rychle se pod něco schovej. Něco se chystá.“

57 „Co tím myslíš, bratře Branhame?“ zeptal se.

58 Řekl jsem: „Nemluv! Rychle pod něco vlez!“ A otočil jsem se a vzal jsem do ruky lopatu, tam vedle toho místa, a poodešel jsem od nich, protože jsem věděl, že to přijde tam, kde budu já.

59 A hned vedle velkého kaňonu, osmkrát nebo desetkrát vyššího než je tato budova (je to slepý kaňon), jakoby z nebe sestoupil oheň, jakoby větrný vír, jen několik metrů nad místem, kde jsem stál. A trhal

balvany přímo z té hory a prošel kolem a pozutíнал vršky stromů mesquito ve vzdálenosti několika set metrů. Všichni utíkali a snažili se schovat pod dodávky a všude možně. A to se zvedlo znovu vzhůru a ozvala se rána jako silný úder hromu. A pak se to znovu vrátilo vysoko do vzduchu a znovu se to vrátilo dolů. A to se opakovalo třikrát. A když to všechno skončilo, přišli ke mně a ptali se: „Co to znamenalo?“

⁶⁰ Pověděl jsem: „Chci vám říct, že je to znamení soudu. Za několik dnů udeří na Západní pobřeží velké zemětřesení. A nezastaví se to. Kalifornie, Los Angeles, se propadne. Propadne se to dolů. Sklouzne to přímo do oceánu.“ A dva dny později aljašské zemětřesení zachvělo Aljaškou.

Matouš 11:23

⁶¹ A pak během posledního shromáždění, které jsem měl v Kalifornii, když jsem hovořil, neuvědomoval jsem si, co se stalo, dokud jsem se nedostal na ulici — Kalifornii bylo řečeno: „Kafarnaum, Kafarnaum, město, které se jmenuje podle jména andělů [to je Los Angeles], vyvýšilo ses do nebe, ale budeš svrženo do pekla. Protože kdyby ty mocné skutky, které se staly v tobě, se staly v Sodomě, stála by až do dnešního dne.“

⁶² Tedy, těch posledních několik dnů, to velké dunění a praskání. A potom najednou vyšel nějaký vědecký časopis a tam bylo řečeno: „Je to celé proděravělé, to se musí propadnout.“ Oni to prostě vědí.

⁶³ A vy dávejte pozor, voda se dostane úplně až do jezera Salton. Los Angeles propadlo soudu. Říkám vám to předtím, než se to stane, abyste to, až se to stane, mohli vědět. Neřekl jsem to nikdy sám od sebe. A On mi nikdy neřekl ani jednu věc, která by se nestala. Vy to můžete dosvědčit. To je pravda. Kdy se to stane? Já nevím.

Matouš 11:23

⁶⁴ Vyšel jsem ven a oni mi řekli, co jsem vyslovil. Poslouchal jsem, vrátil jsem se a prohledával Písmo. Víte, Ježíš řekl téměř ta samá slova o Kafarnaum; a nakolik vím, Sodoma a Gomora byla tehdy na dně Mrtvého moře. A později, asi o sto let později, Kafarnaum pokleslo do moře, a nachází se v moři. Tentýž Bůh, který svrhl do moře Sodomu za její hříchy, tentýž Bůh, který svrhl Kafarnaum do moře za jeho hříchy, tentýž Bůh svrhne do moře Los Angeles za jeho hříchy, to město zkázy.

⁶⁵ Bratr Roy Borders je k smrti vyděšený. Já nevím, jestli... co to znamenalo nebo co to bylo. Já nevím.

⁶⁶ Pomodleme se. Pane, je to tak příjemné vydávat svědectví opravdovým posluchačům. Věříme Ti, Pane; pomoz naší nevíře. A uvědomujeme si, že se teď ubíráme cestou rovnou ke konci světa. Ale kdy se to stane, to nevíme. Ale to tajné vychvácení nevěsty — v jednom z těchto dnů, Pane, budeme vytrženi, vychvázeni spolu k Němu. A my na ten den očekáváme. Připrav naše srdce, Pane.

⁶⁷ Jsou tady mnozí, když se dívám, kteří tu leží na těch lůžkách a nosítkách, muži a ženy, kteří jsou svázáni nepřitelem. Možná tu sedí lidé, kteří, pokud se jich nedotkneš, zemřou na srdeční záchvat. Někteří z nich jsou možná požíráni rakovinou.

⁶⁸ A Otče, Ty znáš srdce každého člověka. Ty víš, jestli to je pravda nebo ne. A my tyto věci říkáme, protože víme, co Ty jsi už udělal, Tvoje veliká moc vysvobodila tak mnoho lidí. A my jsme toho svědky, i když se nám lidé snaží namlouvat, že se tyto věci nedějí. Ale to se děje, Pane. My jsme toho svědky.

⁶⁹ Prosím dnes večer, Pane, abys nějak v srdcích těchto lidí vybudoval víru, aby každý z nich byl vysvobozený, všichni tito nemocní a postižení lidé. Ať to je tak jednoduché, Pane, prostě nám dovol... Zatímco se pokusíme vyučovat Tvé Slovo, ať Duch svatý vychytá moje chyby, Pane, a v srdcích lidí je opraví. A udělej z toho opravdový, opravdový večer, ve kterém On sám se bude moci položit do srdce každého věřícího na tomto místě. My tu dnes večer sedíme za jistým účelem, Pane. Kéž by především ti, kteří nejsou zachráněni, byli hotoví; ať se teď připraví, zatímco dveře milosti jsou stále otevřeny. Prosíme o to v Ježíšově jménu. Amen.

⁷⁰ No, teď bychom se chtěli obrátit do Písma, v němž začneme. A v...

⁷¹ Někdo sem na stůl položil poznámku a řekl, že pro mne dnes večer vybrali obět. To nebylo nutné. Nedělejte to. Nemohu to vrátit. Vzpomínám si, jak jednou v Calgary v Kanadě udělali... Udělali takovouto sbírku. Bratr Jack se mě snažil přesvědčit... Moje manželka tam seděla vzadu, ona, děti — měli jsme starý dvoupokojový byt, ve kterém jsme bydleli. Musela dávat deku do dveří, aby se dveře neotvíraly, aby děti nedostaly zápal plic. A ona řekla... on mi řekl: „Bratře Branhame, to není pěkné takhle s ní zacházet.“ Vzpomínáš si na to. Oni vybrali, zapomněl jsem, kolik to bylo tisíc dolarů.

⁷² A já jsem řekl: „Ó, vrať to, bratře Jacku!“

73 On řekl: „Ale jak to teď provedeme?“ A tak jsem si koupil to místo a je tam. Ke slávě a cti Boží. Měli jsme to několik let, manželka a já, jako dar od církve, od lidí.

74 A pak jsem uvažoval: „To nezní správně. Nic jsem si na ten svět nepřinesl a určitě si z něj nic neodnesu.“ A tak jsem se obrátil a dal jsem to, převedl jsem to právně na modlitebnu, aby až odejdu, aby to potom, pokud bude nějaké „zítra“, používal nějaký jiný Boží služebník. Rozumíte? A tak velice upřímně děkuji, přátelé. Ať vás za to Bůh požehná.

75 A teď v Jakobovi, epištola Jakubova, druhá kapitola, chceme číst od dvacátého prvního verše.

76 A teď, jen asi... Chtěl bych chvíli vyučovat a pak se začneme, tak rychle jak jen to bude možné, modlit za nemocné, aby modlitební řadou prošlo tolik lidí, kolik to jen bude možné. A pamatujme také... Nerad bych zapomněl na sestru Annu Jean a bratra Dona a ty ostatní. Myslím, že jsou někde v Thajsku. Je to tak? Kde? V Bangkoku, na misijním poli. Tolik věci vám v průběhu dne přijde na mysl, o kterých byste se chtěli před lidmi zmínit. A pak, když sem přijdete, už si to nepamatujete; dáte se rovnou do čtení lekce.

Jakub 2:21–23

77 A teď, tady v Jakobovi, ve druhé kapitole. A začneme od dvacátého prvního verše, z druhé kapitoly svatého Jakuba, a přečteme si z toho část. Dvacátý první verš druhé kapitoly:

Nebyl snad náš otec Abraham ospravedlněn na základě skutků, když přinesl na oltář svého syna Izáka?

Vidíš, že víra působila spolu s jeho skutky a že díky těm skutkům došla víra k dokonalosti?

Tak se naplnilo Písmo, které říká: „Abraham uvěřil Bohu a bylo mu to počteno za spravedlnost a byl nazván Božím přítelem.“

78 Tedy, moje téma pro dnešní večer... A držte teď své Bible, protože tady mám poznamenáno několik míst Písma. Pokud to nepotrvá příliš dlouho, budu se na mnohá z nich odvolávat. Moje téma je: Skutky jsou vyjádřenou vírou. No, zapamatujte si: Skutky jsou vyjádřenou vírou. Skutky ukazují, že víra se toho už uchopila. Rozumíte? No, vybrali jsme to, protože... Věřím, že by nám to mohlo

pomoci porozumět. Poslouchejte teď opravdu pozorně. Budeme to probírat jako lekci nedělní školy.

⁷⁹ Jakub tady vyjadřuje ve svém učení, z 1. Mojžíšovy 22:1–9, to, co na Abrahamovi viděl člověk.

1. Mojžíšova 22:1–5

⁸⁰ Vraťme se teď zpět. Mám tady tak trochu poznamenaná ta místa Písma. 1. Mojžíšova, dvacátá první kapitola, první až devátý verš:

Po nějaké době se Bůh rozhodl Abrahama vyzkoušet. Zavolal: „Abrahame!“

„Zde jsem,“ odpověděl.

Bůh řekl: „Vezmi svého syna, svého jediného, svého milovaného Izáka, a jdi do země Moria. Tam ho obětuj jako zápalnou oběť na hoře, kterou ti určím.“
[Vidíte, On mu ani neřekl, která to bude. Jen jdi, když Bůh mluví; pokračuj dál. Vidíte?]

Druhý den brzy ráno Abraham vstal, osedlal svého osla, vzal s sebou dva služebníky a svého syna Izáka. Nasekal dříví pro zápalnou oběť a vypravil se k místu, jež mu Bůh určil.

Třetího dne Abraham pozvedl oči a spatřil to místo v dálce.

Tehdy řekl svým služebníkům: „Zůstaňte tu s oslem. Já a chlapec půjdeme až tam, pokloníme se Bohu a vrátíme se k vám.“

1. Mojžíšova 22:5–12

⁸¹ No, on měl teď ve své mysli to, že zabije svého syna, protože Bůh mu to řekl. Ale podívejte se sem na toto místo Písma:

... já a chlapec půjdeme až tam, a pokloníme se Bohu a vrátíme se k vám [on a chlapec].

Abraham vzal dříví pro zápalnou oběť a naložil je na svého syna Izáka. Sám nesl v ruce oheň a nůž. A tak šli oba spolu.

„Otče,“ oslovil Izák svého otce Abrahama. „Ano můj synu?“ odpověděl mu. „Vidím oheň a dřevo,“ řekl Izák. „Kde je ale beránek k zápalné oběti?“

**„Bůh si opatří beránka k zápalné oběti, můj synu.“
odpověděl Abraham. A tak šli oba spolu.**

Když přišli na místo, jež mu Bůh určil, Abraham tam postavil oltář a narovnal dřevo. Pak svázal svého syna Izáka a položil ho na dřevo na oltáři.

Abraham vztáhl ruku a vzal nůž, aby svého syna podřízl.

**V tom na něj z nebe zavolal Hospodinův anděl:
„Abrahame! Abrahame!“**

„Zde jsem,“ odpověděl.

**„Nevztahuj ruku na chlapce!“ řekl on. „Nic mu nedělej! Už jsem poznal, že jsi bohobojný — vždyť jsi kvůli mně neušetřil svého syna, svého jediného.“
[Jaký skutek!]**

82 Tedy, shledáváme tady, že Jakub ospravedlňuje Abrahama na základě jeho skutků.

Římanům 4:1–4

83 Ale teď, v epištole k Římanům, kniha k Římanům, osmá... čtvrtá kapitola, 4:1 až 8. Nebudu to číst celé, ale přečtu jen část z toho:

Co tedy řekneme? Čeho dosáhl Abraham, náš otec podle těla?

**Byl-li totiž Abraham ospravedlněn... [vzpomínáte si, jak jsme včera večer probírali to slovo ospravedlněný]...
na základě skutků, má se čím chlubit, ale ne před Bohem!**

Neboť co říká Písmo? „Abraham uvěřil Bohu a bylo mu to počteno za spravedlnost.“

Tomu, kdo koná skutky, se nepočítá odplata podle milosti, ale podle dluhu.

84 No, Pavel se tady odvolává na to, co v Abrahamovi viděl Bůh.

1. Mojžíšova 15:5, 6

85 Vraťme se tedy, pokud toho obracení není příliš moc, zpět do 1. Mojžíšovy, do patnácté kapitoly a šestého verše; 15:6, myslím, že to je ono. Začneme od pátého verše:

Vyvedl jej ven a řekl: „Pohlédni k nebi a spočítej hvězdy, budeš-li je moci spočítat.“ Pak dodal: „Tolik bude tvého semene.“

Abraham tehdy uvěřil Hospodinu a ten mu to počítal za spravedlnost.

⁸⁶ Tedy, tito dva muži, kteří hovořili o víře; Pavel ospravedlnil Abrahama na základě toho, co v Abrahamovi viděl Bůh; ale Jakub ospravedlnil Abrahama na základě toho, co v Abrahamovi viděl člověk.

Jakub 2:21

⁸⁷ Vidíte, Jakub řekl, že on byl ospravedlněn podle svých skutků.

Galatským 2:16

⁸⁸ Pavel řekl, že je ospravedlněn podle víry.

⁸⁹ Ale vidíte, Abraham uvěřil Bohu. To bylo to, co v něm viděl Bůh, on tomu uvěřil. Ale potom, když šel a jednal, jakoby se to už stalo, to bylo to, co na něm viděli lidé.

⁹⁰ A s námi je to stejné, protože naše skutky vyjadřují, jakou máme víru. Ale jestli se bojíme jednat na základě toho, čemu věříme, pak tomu nevěříme. Rozumíte, musíte tomu věřit.

1. Mojžíšova 17:17

⁹¹ Abrahamovy skutky vyjadřovaly jeho víru, kterou měl v Boží zaslíbení. No, Abraham, zapamatujte si, bylo mu devadesát let... měl sto let a Sáře bylo devadesát let. A oba byli sešlí věkem, překročili věk možnosti mít děti už před mnoha a mnoha lety. A oni spolu žili jako muž a žena od svého mládí a neměli děti. Ale přesto jim Bůh řekl, když jemu bylo sedmdesát pět let a Sáře šedesát pět: „Budete mít dítě.“ A on uvěřil Božímu zaslíbení. On tomu uvěřil. No, vidíte, on pro to dítě všechno připravil. Rozumíte, to bylo to, co viděl Bůh, když on Bohu uvěřil; a lidé viděli to, co on dělal, aby vyjádřil to, čemu uvěřil. (A to je ta stejná věc, která funguje dnes večer, stejně tak je to s námi.) Bylo mu to zjeveno. Vidíte, bylo mu to zjeveno, a tak on tomu uvěřil a jednal, tak jako by se to už stalo.

⁹² Teď se tady na okamžik zastavme. Někdy tomu nerozumíme. Lidé jsou vzrušení a snaží se jednat na základě emocí. To fungovat nebude.

⁹³ No, já jsem jako tady bratr Gerholtzer. Jsme staří muži a byli jsme v tom už dlouhou dobu a viděli jsme ta pro a proti a všechno ostatní. A modlili jsme se za nemocné kolem světa, a viděli jsme ta zklamání lidí a viděli jsme ta „haleluja“ ze všech stran. Tedy, my se

skrze toto všechno učíme. No, když jsme byli chlapci a začali jsme to kázat, bratře Gerholtzere, bylo to jako bychom se začali *učit* plavat. To první, víte... bývalo to tak, že abych se z toho dostal, a... bratr Jack a bratr Brown se se mnou procházeli večer co večer po ulici a snažili se, abych se z toho vzpamatoval. Stál jsem tam jako děcko, které *se učí plavat* a voda stříká všude kolem; měl jsem vidění, víte. A stál jsem tam prostě tak dlouho, dokud bratr Brown...

⁹⁴ Vzpomínám si, jak jednou v noci, nikdy na to nezapomenu, bylo to v San Jose nebo někde. On přišel, aby mě probudil. Nespal jsem několik dnů a nevěděl jsem, že mluvím s ním, ale pověděl mi, že jsem začal plakat a řekl jsem mu: „Jedu domů.“ Vidíte?

⁹⁵ „Vždyť,“ řekl, „nemůžeš jet domů. Tam dole přece probíhá shromáždění.“

⁹⁶ Řekl jsem: „Dobře, za několik minut budu připravený odjet domů.“ Vidíte, byl jsem skoro úplně bez sebe. Vidíte, tehdy jsem byl chlapec.

⁹⁷ Je to, jako když se učíte plavat. Víte, voda cáká všude kolem a vy plavete přes ten bazén a [Bratr Branham napodobuje udýchaného člověka.] „Dokázal jsem to!“ No, když se naučíte plavat, to tempo se stává elegantnější a tolik vás to neunaví. Rozumíte; to je to. Učíte se, jak to dělat; a jak si nadejít a udělat to lépe a mnohem snadněji, vidíte.

⁹⁸ Kdyby se malý chlapec, který nikdy nechodil, pokoušel projít tady touto uličkou, tucet krát by spadl, a než se sem dostane, bude z toho vyčerpán. Ale každý, kdo ví, jak se chodí, třeba nějaký atlet, by tou uličkou prošel a ani by si toho nevšiml, že to dělá. No, on s tím musel *někdy* začít; a to je to, čím on je teď.

⁹⁹ No, stejně tak je to s kázáním Božského uzdravování nebo čehokoli jiného. Když v tom pokračujete, začínáte se učit. Jestli se neučíte, pak tam něco nehraje, rozumíte. Musíte se učit. A musíte se učit, jak přijmout Boha a co to ve skutečnosti znamená.

¹⁰⁰ My někdy tvrdíme a říkáme: „No, tenhle člověk neměl dost víry. Tenhle člověk neudělal to a to.“ Ale to má nějakou příčinu, je tam nějaká příčina. Někdy to je nevyznaný hřích. Můžete na dotyčnou osobu vylít litry oleje a křičet, až ochraptíte, ale tím ďáblem to ani nepohne. Ne, přátelé. Musíte to vyznat. To je to, co dělá rozpoznání. Říká: „Jdi a dej to do pořádku,“ vyznej to.

101 Ale jde to tak pomalu, vidíte. A ti ostatní se pak stávají netrpěliví a říkají: „Ó, za mě se nikdo nepomodlil.“ Ale my teď chceme najít způsob, aby... co se děje; opravdový základ Božského uzdravení.

102 Tedy, dar, tak jak jsem to řekl včera večer, dar je nádherná věc; ale vy nemůžete opřít své věčné místo určení na darech. Nemůžete stavět to hlavní na tom menším, a dar je ta menší věc. A satan dokáže napodobit každý dar, který Bůh má, on může udělat něco, co vypadá přesně tak jako to, vidíte, přesně. A proto na to musíme dávat pozor.

103 Tak jako se někdy vyjadřuji ohledně křičení; viděl jsem křičet démony. Mluvit v jazycích; viděl jsem démony mluvit v jazycích. Jistě, on to napodobuje. To není opravdové, ale je to napodobováno, vidíte, způsobuje to, že to vypadá jako skutečné. A někdy lidé, kteří neznají ten rozdíl, to prohlašují za opravdovou věc, zatímco ona opravdová není.

104 A to samé dělají ohledně Božského uzdravování. Oni si myslí: „Dobře, to je nějaký hokus-pokus nebo něco takového.“ Tak to není. Je to opravdová nefalšovaná víra v to, co Bůh řekl, že je pravda. A to působí jako kotva! A když se to zakotví, nic s tím nepohne. To tam zůstane. A proto, když chceme jít zkratkou...

105 No, víra je zjevení od Boha. Víra je zjevení. U toho se chci na chvíli zastavit. To je zjevení. On ti to zjevil díky své milosti. Není to něco, co ty jsi vykonal. Ty ses sám k víře nepropracoval. Jestli máš někdy víru, je ti dána z Boží milosti. A Bůh ti to zjevuje, a proto víra je zjevení. A celá církev Boží je postavena na zjevení.

106 Jeden baptistický kazatel mi před nedávnem řekl: „Já zjevení prostě nepřijímám.“

107 Řekl jsem: „Pak nemůžeš přijmout Bibli. Nemůžeš přijmout Krista, protože On je zjevení Boží. On je Bohem zjeveným v těle.“ A proto je celá církev postavena na Božském zjevení.

Matouš 16:13; Marek 8:27; Lukáš 9:18

108 Ježíš řekl, myslím, že Petrovi, On řekl: „Za koho mne, Syna člověka, mají lidé?“ On mluvil se svými učedníky.

Matouš 16:14; Marek 8:28; Lukáš 9:19

109 „Někteří říkají, že jsi Eliáš a Mojžíš, nebo jeden z proroků, a Jeremiáš.“

Matouš 16:15; Marek 8:29; Lukáš 9:20

110 On řekl: „Ale co na to říkáte vy?“

Matouš 16:16; Marek 8:29; Lukáš 9:20

111 Petr řekl: „Ty jsi Kristus, ten Syn živého Boha.“

Matouš 16:18

112 No, římskokatolická církev říká, že On mluvil o Petrovi: „Na té skále postavím svou církev.“

113 Protestanti říkají, že On ji postavil sám na sobě.

Matouš 16:17, 18

114 No, mohli by mít pravdu. Ale podle mne, obojí jsou na omylu. Bylo to na duchovním zjevení toho, kým On byl. „Toto ti nezjevilo tělo a krev, Petře, ale můj Otec, který je v nebesích, ti to zjevil. A na této skále [na zjevení toho, kým On je; na tom zjevení, že On je Slovem, a to celým], na této skále postavím svou církev a brány pekla ji nepřemohou.“ To ukazuje, že brány pekla se tomu budou protivit.

Židům 11:4

115 „Abel vírou [skrže zjevení, v těch dnech žádná psaná Bible nebyla], Abel vírou obětoval Bohu lepší oběť než Kain, a Bůh dosvědčil, že byl spravedlivý.“ Jak? Skrže víru. Jak? Skrže zjevení. Abel skrže zjevení přinesl Bohu lepší oběť, protože mu to bylo zjeveno, že se nejednalo o ovoce z pole, ale že to byla krev.

116 A proto tomu někteří lidé dokážou věřit; a někteří tomu uvěřit nedokážou; a někteří se to snaží předstírat, že tomu věří.

117 V obecnstvu, kde jsou lidé, kde prochází modlitební řada, najdete některé — a řekli bychom, že to jsou všechno dobří lidé — jsou tam někteří, kteří se tomu snaží usilovně věřit, snaží se k tomu propracovat sami; někteří toho vůbec nejsou schopni docílit; a jiní, je to jen z milosti, jim je to prostě dáno. No, v tom je ten rozdíl. Rozumíte? To je to, co to působí. To je opravdové zjevení, protože víra je zjevení od Boha. Musí to být nejdříve zjeveno.

Jan 6:44

118 Ježíš to jasně vyjádřil, když řekl: „Nikdo nemůže přijít ke mně, jedině že ho nejdříve přitáhne můj Otec [nebo jedině že mu nejdříve zjeví Mě].“ Měli byste si to přečíst. Je to u svatého Jakuba... nebo svatého Jana 6:44 až 46. Oni nevěděli, kdo On je. Mysleli si, že On je jen nějaký obyčejný člověk. Oni Ho považovali, tak jako lidé dnes, jen za nějakého proroka. On byl prorokem, On byl obyčejným člověkem, ale tam bylo ještě něco víc.

119 Právě tak jak jsem to řekl včera večer... Když vezmete tu knihu, možná budete ohledně toho, co jsem řekl, trochu zmateni: „Dvě knihy života.“ Je to jedna a tatáž kniha, ale jedna z nich je vaše přirozené

narození a ta druhá je vaše duchovní narození. Jedna vede rovnou k té druhé, právě tak jako stéblo pšenice. Kdykoliv se mnou hovoříte, mluvíte se mnou jako s živou osobou. Ale je tady jistá část mě, a to je ta osoba, která musí umřít. To je ta kniha, ze které je to jméno odstraněno. Ale ta věčná, ta předurčená, ta vyvolená *část*, to jméno odtamtud nemůže nikdy odejít, protože ono se tam vždycky nacházelo. Nikdy nemůže být odtamtud vzato. Všimnete si toho v té knize, a tak vás ušetříme zmatku. Tam to takhle najdete; myslím... Bratr Vayle, který do toho vkládal správnou gramatiku, mi to dnes připomněl. Řekl jsem: „To je pravda.“

120 Baptisté věří, že existují dvě rozdílné knihy. A určitým způsobem to jsou dvě rozdílné knihy, ale z jiného hlediska, to nejsou dvě rozdílné knihy. Já jsem dvěma rozdílnými osobami... Já jsem tělo a duše a duch, tři rozdílní lidé, ale jsem... ale jenom jedna ze mne dělá bytost.

121 Ve skutečnosti je jenom jedna kniha života. Tak jako byl jeden zárodek pšenice, který procházel stébem, a procházel klasem a skrze slupku, až do pšenice — celou tou cestou. Ale vy řeknete: „No, tam leží pšenice.“ To není pšenice, to je stéblo; ale společně to je pšenice. Vidíte, je to pšenice, protože to je celé jedno stéblo, ale vy hovoříte o pšenici, o tom zrnu, které je na konci toho. Ty ostatní *části* byly *jenom* nositeli, to musí zahynout. A to je to jedno místo, které jakoby zní, že vaše jméno může být vzato z Beránkovy knihy života, a to druhé, že se to stát nemůže. A tak, tam to je. Je to celé obsaženo tam v tom velkém zjevení, které bylo oznámeno v průběhu času těch sedmi pečeti. Proč... jak tomu někteří lidé nejsou schopni věřit?

Jan 6:37, 44

122 Ježíš řekl: „Nikdo nemůže přijít ke mně, jedině že ho nejdřív přitáhne můj Otec.“ A „všichni, které mi dal Otec, přijdou ke mně.“ Nikdo nemůže pochopit, kdo On je nebo jak to je, jedině že vám to bude zjeveno skrze Boží zjevení. A potom skrze víru v tu věc jednáte odpovídajícím způsobem. Rozumíte? Tady jasně vidíme, že Bůh je zjevený v Ježíši, a pouze ti, kteří byli předem ustanoveni, aby to viděli, to uvidí. Každopádně si toto místo Písma přečtěte. Já jsem to tehdy vynechal, totiž Jana 6:44 až 46. Vynechal jsem to, protože jsem si myslel, že asi nebudeme mít dost času, abychom tím prošli, protože hodiny jdou neustále kupředu.

Jan 6:37, 44

123 A tak jsme... Všimněte si: „Nikdo nemůže přijít ke mně, jedině že ho nejdřív přitáhne můj Otec. A všichni, které mi dal Otec,

přijdou.“ Oni to rozpoznají. A žádný jiný člověk toho není schopen, žádná osoba. Bez ohledu na to, jak jsi dobrý, kým jsi, musí ti to být zjeveno. A pak vidíš, kdo Ježíš Kristus je.

Lukáš 8:11

124 Tedy, tady, ten předurčený plán je naprosto zřetelný. Právě tak jako jiné semeno, Slovo Boží je semeno a musí mít předem připravenou půdu. Jestli jste zaseli semeno, jen jste ho hodili na zem, k ničemu to nebude. Sezobou to ptáci. Když to hodíte mezi bodláky a trní, to ho dost rychle udusí. Říká to Ježíšovo podobenství. A tak ta půda musí být nejdřív připravena. A tak Bůh ve své svrchované milosti nejdříve to srdce připravuje. On tě připravil před založením světa, abys Ho v tomto věku přijal. On tě předem znal skrze svoje předzvědění a určil tě k věčnému životu. On tě znal, a proto tě připravil.

125 A proto ses vymotal z těchto věcí a doklopytal si k tomu, co máš teď. Byl to Bůh, který tě vedl na místo, které On pro tebe určil, abys na něm byl. Jinak, pokud ta půda není předem připravena, to nemůže růst. A proto semeno víry, když kázete víru, vidíte Pánova rozpoznávání a vidíte to, co probíhá a všechny ty biblické dary jsou v činnosti, lidé se rozvášňují: „Ó, haleluja, já tomu věřím,“ a přicházejí a nacházejí jenom zklamání. Vidíte, ta půda musí být předem ustanovena. A vy víte, když to na ni dopadne.

Římanům 10:17

126 Je to jako minulý večer s tím mým malým orlem. On věděl, když uslyšel ten výkřik té matky orlice, že mezi tím a tamtím kvokáním té slepice je velký rozdíl, protože on byl orlem od vajíčka. No... On se nestal orlem právě tam, on byl orlem vždycky. A stejně tak křesťan byl vždycky! A proto rozvod, když jsi rozveden, *stalo se to proto*, že jsi byl do toho polapen, rozumíte, skrze své první rodiče, Adama a Evu. Stal ses hříšníkem na základě přirozenosti. Nechtěl jsi jím být. Ale teď jsi uslyšel Evangelium, a „víra přichází ze slyšení“, zjevení přichází ze slyšení. Ve vás se nachází něco maličkého.

127 *Nějaký jiný člověk sedící hned vedle vás řekne: „Ó, já takovým nesmyslům nevěřím. To je nesmysl! Tomu nevěřím. To je hloupost.“*

Skutky 2:13

128 Tak jako to udělali o Letnicích, posmívali se a říkali: „Jsou opilí novým vínem.“ Říkali, „Ó...“ Ale pro ty, pro které se to stalo, to byla velká událost. Proč? Byl to Bůh, který se zjevoval jednotlivci. Zatímco jiní se tomu posmívali, tito se radovali. Bylo to individuální zjevení, které je vírou; víra, která je zjevena. Kdyby to nebyla víra, pak by to tam ani nebylo. To byla víra.

Římanům 8:29, 30

129 Spravedlivá semena musí mít nejdříve připravenou půdu. „A proto všechny, které předzvěděl, povolal. Všechny, které povolal... Všechny, které předzvěděl, ty předurčil.“ Jestli si to chcete přečíst, je to Římanům 8:28–34 a také Efezským 1:1–5. Vidíte: „Všechny, které předem znal, povolal. Všechny, které povolal, ospravedlnil. A všechny, které ospravedlnil, již oslavil.“ Nic není v nepořádku. My si myslíme, že je, ale nahlédněte do Písem. To se prostě strefuje přesně takovým způsobem, jak řeklo Boží Slovo. Vidíme, že to poselství je dnes odmítnuto. Není to prostě to, co řeklo Písmo, že udělají? Jistě. Všechny tyto věci jsou Bohem ustanoveny.

130 Ó, to by mělo způsobit, že budete kráčet šťastní. To je náš dnešní problém, tolik se lišíme od těch křesťanů v dávných dobách. Když to opravdové ryzí zjevení Ježíše Krista, který je Emanuelem, přebývalo v srdcích těch lidí, byli to drsní lidé. Ale dnes nás denominace plácají po zádech. „Ó, říkám ti, oni nemají zjevení. Pojď sem.“ Spoléháš se na jejich zjevení. Jestli jejich zjevení není shodné s Božím Slovem, pak je špatné — moje nebo kohokoliv jiného. A právě tady přichází ta rozhodující zkouška. Slovo Boží říká, které je správné a které špatné!

Matouš 13:7, 8; Římanům 8:29

131 Každé semeno musí mít svou půdu, samozřejmě. „A proto všechny, které předzvěděl...“ Vidíte, On už věděl, co se stane. Všimněte si, Ježíš znovu řekl o tom semenu: „Některá padla na skálu, jiná do smíšené půdy. [Vidíte, tam kde bylo trní, bodláky a všechno ostatní, kde to nemohlo růst.] A jiná do dobré země [dobrá půda, dobrá zemina, která byla připravena, již připravena].“

132 A každý člověk tady venku se podobá kuřeti. Rozhlíží se kolem a snaží se najít... Narazí na to a narazí na tamto, ale po nějakém čase se najednou z nebe ozývá výkřik. On ho okamžitě rozpozná. „To je Slovo Boží!“ Vidíte, on ho zná, protože v jeho srdci je něco, co mu o tom řeklo, co mu ohledně toho bylo zjeveno.

Izaiáš 7:14

133 Všimněte si, prorok Izaiáš řekl: „Panna počne.“ Jaká divná slova. Jak mohl člověk při zdravých smyslech něco takového říct? Nikdy žádná panna nepočala. „Panna počne.“ No, on se nestaral o to, že to řekl, on to jednoduše vyslovil. Jak se to stane? To nebyla jeho starost. Jeho starost byla pouze říct, co řekl Bůh, že udělá. Bůh mu to zjevil. Ukázal mu vidění, zjevil to, a byla to pravda.

134 Prostě ten stejný Bůh, který mi řekl o tom malém dítěti, že se narodí tomu muži, který nemohl mít dítě... holčičku. Stejně tak jako ty ostatní věci, jak to zní divně, když lékař říká: „To se stát nemůže!“

135 Ale když Bůh říká: „To se stane,“ pak záleží, na jaký druh slova to dopadne. Zapamatujte si, povstal tam prorok a vyšlo Jeho Slovo.

1. Mojžíšova 1:3, 27; 1. Mojžíšova 2:5

136 Jako Bůh v 1. Mojžíšově 1 řekl: „Ať je světlo. Ať je to. Ať je tamto. Stvořil člověka k svému obrazu, k obrazu Božím, je stvořil, muže a ženu.“ A na zemi ještě nic nebylo. A potom zjišťujeme v 1. Mojžíšově 2, tady — On stvořil člověka na svůj obraz — a nebyl ještě žádný člověk, který by obdělával půdu, po celém tom stvoření. Co to bylo? To byla Jeho slova, On je vyslovoval. A když mluvil, řekl: „Ať je světlo,“ a osm set let potom ještě žádné světlo možná nebylo. Možná žádné světlo nebylo, ale On to řekl! A jestli to řekl — „Ať je palma. Ať je dub. Ať je toto.“ — Ta semena se formovala pod hladinou té vody. Je to tak. A ve vhodné době, ve svém čase, ve svém vlastním období, se to zrodilo! To nemůže selhat, je to Boží Slovo. To prostě nemůže selhat; bylo to vyjádřeno.

2. Mojžíšova 20:19; 5. Mojžíšova 18:16

137 Tedy, jednoho dne Bůh mluvil s člověkem tváří v tvář. Ale v Mojžíšově době, když padal ten oheň, oni řekli: „Ať Bůh... Ať mluví Mojžíš a ne Bůh, abychom nezemřeli.“

5. Mojžíšova 18:18

138 A proto On řekl: „Takto už k nim mluvit nebudu. Vzbudím jim proroka.“ A takový byl vždy Boží systém.

139 No, tady stojí prorok; je pod inspirací. On neuvažuje o svém intelektu: „No, počkej na okamžik. Kdybych to řekl, no, víš, lidi by si mysleli, že jsem se zbláznil.“ Vidíte, to je jeho intelekt. Tam naslouchá satanovi, tak jak to udělala Eva.

140 A dokud lékař říká, že nemůžeš žít, že se nemůžeš uzdravit, že nemůžeš udělat to nebo ono, dokud to budeš poslouchat, pak to semeno nikdy nepadne do toho druhu půdy a nic z toho nebude. Nemůže být. Ale jestli něco tohle všechno vytrhá pryč a padá to do té přízpusobené půdy, pak to odtamtud nic nemůže vytrhnout.

Izaiáš 7:14

141 Bez ohledu na to, jak dlouho to potrvá, stane se to. No, on řekl: „Panna počne.“ Věděli jste, že to bylo osm set let předtím, než se to stalo? Bůh tu ženu předzvěděl, kým ona bude, jak se bude jmenovat a kam toto semeno padne. Věříte tomu? Jistěže to předzvěděl. A ze

skutečného lůna vzešel tento velký zázrak. Bůh o tom věděl. On to jednoduše zjevil svému prorokovi, který byl věrný a to Slovo vyřkl. Aniž by přemýšlel o tom, co to bylo, jednoduše to řekl. Vůbec se ohledně toho nepokoušel spekulovat.

142 Jestli se pokusíte spekulovat... Co kdyby tento muž, tato žena nebo tento muž, který tu sedí nebo někdo jiný, se snažil uvažovat: „Po celá tato léta jsem byl mrzákem. Lékař říká, že neexistuje žádná šance.“ No, pokud jde o to, co ví on, ona existovat nemusí, a to je pravda.

143 Ale jestli něco dokáže vytrhat pryč ty plevely; jestli Bůh ve své milosti — ne kazatel, ne někdo jiný, ale Bůh — mohl vložit do tvého srdce zjevení, že: „Já se uzdravím,“ pak tě nic nezadrží, abys tam dál seděl. Nic tě tam nedokáže udržet. Ty se uzdravíš! Ale dokud se to nestane, budeš sedět rovnou tam, kde ti řekl doktor, že budeš sedět; dokud se to nestane. To musí být zjeveno. Je to Boží milost, která to zjevuje.

144 No, všimněte si, Bůh znal tu ženu, ke které to přijde. Všimněte si Izaiáše. Tam nebyla pochybnost. Izaiáš neřekl: „Pane, okamžik! Počkej na chvílku. Co jsi mi to řekl? Panna počne? Ó, počkej, Otče. Vždyť se nikdy taková věc nestala.“

Izaiáš 7:14

145 On nezaváhal. On prostě řekl: „Panna počne!“ Je to tak.

146 Všimněte si Marie: „Tedy, no, Pane, moment. Ty víš, že jsem nikdy nepoznala muže. To je nemožné. Nikdy se nic takového nestalo. Ó, ó, ne. Něco takového se jaktěživ nestalo. Jak to dítě budu mít? Žádného muže neznám, a tak se to stát nemůže. Anděli, ty se prostě mýlíš. Asi mám optický klam. Víš, moje církev učí, že tyto věci už skončily.“ Ne, to by nikdy na takovéto místo nepadlo. Marie to vůbec nezpochybnila.

Lukáš 1:34

147 Ona řekla: „Jak se to stane? Nepoznala jsem muže.“

Lukáš 1:35

148 On řekl: „Zastíní tě Duch svatý. Tak se to stane.“

Lukáš 1:38

149 Ona řekla: „Hle, jsem služebnice Páně!“ Žádná pochybnost, vidíte.

150 Izaiáš, když Bůh zrodil to Slovo skrze myšlenku — zjevení — v srdci Izaiáše, ono dopadlo na správnou půdu. To byl prorok. Ten

prorok nedbal na žádnou lidskou moudrost. Nedbal na žádného intelektuála. Nedbal na žádnou osobu. Byl zasvěceným Božím kanálem, a když Bůh promluvil, on promluvil. A tím to haslo. Jestli to ranilo, jestli ne; jestli to znělo bláznivě, jestli to neznělo bláznivě; to pro něj nehrálo žádnou roli, byl to Bůh — nebyl to člověk.

Matouš 17:20; Matouš 21:21; Marek 9:23; Marek 11:23

151 A když to Slovo vyšlo, stalo se teď semenem. Ono musí někam padnout. Jestliže to Bůh řekl, pak musí skálopevně někde existovat nějaké lůno, do kterého to padne. Přesně tak jak On řekl: „Všechno je možné těm, kteří věří. Kdybyste řekli této hoře, ‚přenes se,‘ a nepochybovali byste o tom ve svých srdcích, můžete mít to, o co jste si řekli.“ Vidíte, někde musí být to, co je správné!

152 Všimněte si! Shledáváme, že Izaiáš to tu pověděl.

153 Panna Marie, jakmile... Ta půda už byla zkypřená. Ona byla panna. Ona nebyla nějaká „poběhlice“. Ta půda už byla připravena, neboli předurčena na základě Božího předzvědění.

154 Dokonce řekl, že byla panna. Už tehdy Bůh věděl, jak se bude jmenovat. Její jméno bylo knize života v nebi.

155 Potom to bylo potvrzeno. Potom člověk (vzhledem k člověku) viděl to vyjádření skrze skutky, když se to už stalo. My se teď díváme zpět a říkáme: „Jistě, to se stalo,“ protože vidíme ty skutky, které se staly.

1. Mojžíšova 6:13–17

156 Noeho skutky vyjádřily lidem, jaká byla jeho víra v Boží zaslíbení. No, Bůh se setkal s Noem a řekl: „Noe, přijde déšť. Zničím celou zemi vodou.“ No, nikdy ještě nepršelo. To bylo nemožné. No dobře, Noe... On řekl: „Připrav koráb takových rozměrů, o kterých ti povím.“ A on byl tesař, a tak se pustil do práce a začal vyměřovat délku a všechno ostatní, aby nařezal prkna a udělal to ze dřeva gofer a naimpregnoval to pryskyřicí přesně tak, jako On mu to řekl. A dokážete si představit, co si lidé o tom člověku mysleli?

157 Oni říkali: „Ten člověk je opravdu blázen, protože říká, že z nebe přijde voda, a přitom tam nahoře žádná voda není.“ Ale, vidíte, Noe o tom nepřemýšlel. Jeho skutky těm lidem vyjadřovaly, jaká byla jeho víra ohledně toho, co Bůh řekl, že se stane.

158 A proto se opravdový křesťan odděluje ode všeho s výjimkou Slova Božího. Bez ohledu na to, co si lidé myslí, co někdo jiný říká, on je oddělený, protože... Nejen že to říká. Pokud ano, pak to nepotrvá

dlouho a jeho skutky vyjdou najevo. On couvne, sklouzne tímhle směrem a připojí se k tomu, tam k tomu a začne... on ukáže čím je. Ale pokud je opravdový, pokud do něj bylo vloženo Slovo Boží, pak to zrodí svůj druh. Uvidíte toho člověka se připravovat pro tu velkou hodinu, rozumíte. Takovým způsobem to dělal Noe.

2. Mojžíšova 3:10; 2. Mojžíšova 4:17

159 Mojžíš, s holí v ruce, přišel, aby ty lidi faraonovi vzal. No, dokázali byste si představit Mojžíše... Bible říká, že byl vyučen veškeré moudrosti Egyptanů. Byl chytrý. Dokázal vyučovat jejich intelektuální věci. Byl vyučen ve veškeré jejich moudrosti. On nemusel dohánět jejich učivo. No, můžete přemýšlet o muži tam kdesi na poušti, se vším tím vzděláním, a potom se mu zjevuje Bůh a říká: „Mojžíši, vezmi si do ruky tuto hůl a jdi tam do Egypta a s tímhle prutem, který máš v ruce, vyved' mé děti. Sešvihej je všechny tímhle prutem.“

160 No, co kdyby Mojžíš řekl: „Hele, okamžik, myslel jsem si, že hovořím s inteligentní Bytostí, s tímto velkým JÁ JSEM, jak jsi o sobě řekl, že jsi. Jak pro všechno na světě mohu vzít tuhle starou sukovatou hůl, kterou mám v ruce, a přemoci armádu bojovníků, ve které je milion mužů ozbrojených kopími? A já nejsem žádný bojovník, já jsem pastýř. Jak bych mohl něco takového udělat?“

Římanům 11:29

161 Tam nebyly žádné pochybnosti. Proč? Proč? Ta půda byla v jeho srdci! On byl tou předurčenou osobou. „Darů a povolání Bůh nelituje.“ Bůh řekl Abrahamovi, že to udělá, a tam byla připravená půda.

2. Mojžíšova 5:1; 2. Mojžíšova 10:3

162 A Mojžíš vzal tu hůl a šel tam a vyvedl ten národ z *toho* národa. Když přišel s holí v ruce a řekl faraonovi: „Nech je odejít,“ faraon v Mojžíšovi viděl ty skutky, že měl víru v to, co se chystal udělat nebo v to, o co se pokoušel. On měl víru v zaslíbení toho Boha, který to zaslíbení dal. On tam šel, aby to zaujmul. Žádný jiný člověk by to neudělal, a žádný jiný člověk to nemohl udělat. On byl ustanovený, aby to udělal. Bůh již předem sdělil Abrahamovi, že právě to se stane. A když se přiblížil čas zaslíbení, narodil se malý chlapec, krásné dítě. A rodiče, Amram s Jochebet, se nebáli královského příkazu. Vidíte, tam něco bylo, ta půda už byla připravena.

163 Ó, Bože, doufám, že dnes večer mluvím k připravené půdě! Pokud to semeno může padnout na správné místo a stát se něčím... Pokud ne, tak se to nestane. Pak je to jenom...

164 Ta stejná věc, oni říkají: „Bratře Branhame, svým způsobem nám to uniká.“ Pokud ano, pak to rovněž uniká křesťanstvu. Vidíte, můžete napodobovat cokoliv. Ale pokud to opravdu padá do nitra, jestli Slovo Boží padá na správnou půdu, pak zrodí svůj druh. Musí, protože to je semeno.

2. Mojžíšova 5:1; 2. Mojžíšova 9:15; 2. Mojžíšova 10:3

165 Noe... Mojžíš, jeho skutky vyjádřily víru v zaslíbení toho Boha, jemuž věřil. Faraon, ten muž, mohl vidět, co bylo... ne... On nemohl vidět, jak to Mojžíš udělá, ale věděl, že Mojžíš věřil tomu, o čem mluvil, jinak by tam v jeho paláci nestál s holí v ruce. Řekl: „Touto holí je od tebe vyvedu.“ Starý osmdesátiletý muž. Žádný atlet; starý muž, shrbený v zádech, s dlouhými vousy, které mu visely... snad až k pasu, šedovlasý, pokud nějaké vlasy vůbec měl. A stál tam s holí v ruce a říkal: „Já je odsud vyvedu. Nech ty lidi odejít, tak praví Pán. A pokud je nenecháš odejít, Bůh tě za to bude soudit!“ Amen. Proč? Měl strach? Vždyť stačil jeden šíp, jedno kopí nebo cokoliv jiného, a byl by s tím konec. On byl nebojácný! On přesně věděl, na čem stojí. Řekl: „Bůh tě ztrestá, faraone!“ Ano, pánové.

2. Mojžíšova 3:12

166 Protože Bůh mu řekl: „Vrátíš se zpět k této hoře,“ a on věděl, že se tam vrátí.

167 Haleluja! My také víme, kam jdeme na konci naší pouti. Bůh nám zaslíbil, že tam za řekou je země. Buďte ve svém svědectví neohrožení. Amen. Jestli je vám to zjeveno, jste neohrožení. Nebudete se starat, i kdyby celý svět... co oni na to říkají; vy jste neohrožení. Když vám to je zjeveno, že to je pravda, která pochází od Boha, pak můžete být nebojácní. Pokud ne, nemůžete být.

1. Samuelova 17:8

168 David, s pastýřským prakem, vyjádřil celé izraelské armádě víru, kterou měl v jejich Boha. No, na druhé straně byl Goliáš a vystoupil tam a vychloubal se. Mnohokrát větší než David, jeho prsty měřily přes třicet centimetrů. Byl to ohromně velký člověk, filistinský obr. A tady stál David, ten nejmenší, byl dokonce příliš malý na to, aby byl v té armádě — byl tak malý, že pro ně byl nepoužitelný. A tak jeho bratři byli tam venku v armádě. A Goliáš se vychloubal.

1. Samuelova 17:26

169 Ale David (zapamatujte si teď, Davidovi to bylo zjeveno), on si pomyslel: „Tady je vojsko živého Boha, které stojí ve své vlastní zemi a tady se vychloubá nějaký neobřezaný Filistín.“ Dnes večer ho pojmenujeme „rakovina“, pojmenujeme ho „ochrnutí“.

170 Vždyť David pro něj nebyl vůbec rovnocenným soupeřem, i kdyby měl jakoukoli zbraň. Nebyl vůbec rovnocenný soupeř. Ten muž měl obrovská široká ramena. Dosahoval výšky možná čtyř až čtyř a půl metrů. Kopí měl silné jako tkalcovské vratidlo, asi dvacet stop dlouhé, a jeho ostrí mohlo být čtyři stopy silné.

1. Samuelova 17:37

171 A malý David tam stál s kouskem kůže, kozlí nebo ovčí kůže, se dvěma provázky, které k ní byly přivázány. Ale jemu to bylo zjeveno! Jej zasáhlo zjevení! Amen! On řekl: „Ten Bůh, který mě vytrhl ze spárů medvěda, který mě zachránil ze spárů lva, o co víc mi vydá do rukou toho neobřezaného Filistína!“

1. Samuelova 9:2; 1. Samuelova 10:23

172 Jeho bratři byli o moc schopnější, aby to udělali. Saul svou armádu převyšoval o hlavu. Ale podívejte, jim to zjeveno nebylo. Amen. Tady je to. Oni věřili, že se to může stát, oni věřili, že Bůh by to dokázal udělat, ale nebylo jim to zjeveno; ale bylo to zjeveno Davidovi. A právě v tom je ten rozdíl. Jestli vám to je naprosto zjeveno, že Bůh vás uzdraví, pak to obdržíte. [Prázdné místo na pásku.] Obdržíte to. Je mi jedno, co vás trápí, jaká je přesila, může to být horší, než to měl David s Goliášem. Ale pokud vám to je zjeveno...

1. Samuelova 17:46

173 A všimněte si, když to bylo zjeveno, David se stal nebojácný. Řekl: „Dnes ti odseknu hlavu! Amen. To je náš Bůh.“ Díky milosti v tom rozhodujícím okamžiku, kdy musela být učiněna rozhodnutí, ten stejný Bůh, který poskytl milost onoho dne a nechal spadnout to semeno víry do toho malého hrbatě vypadajícího chlapce, když viděl do jeho srdce; tentýž Bůh, v tomto rozhodujícím okamžiku, může vysvobodit tuto ženu z invalidního vozíku, tohoto muže, tuto ženu tady, toto dítě... když je vám to malé semeno víry zjeveno. Je mi jedno, jak dlouho to trvá...

1. Samuelova 17:43, 44

174 Všimněte si teď, ten obr na druhé straně tomu nevěřil. Ani rakovina tomu věřit nebude. On se posmíval, řekl: „Copak jsem pes? Posíláte proti mně děcko, aby se mnou bojovalo; napíchnu tě na konec mého kopí a dám tvé tělo sežrat nebeským ptákům.“ Vždyť on měl všechno... všechno bylo na jeho straně.

175 Ale, podívejte, to Davidem vůbec nezachvělo. Proč? Jemu to bylo zjeveno. On měl víru v to, co dělal. On věděl, že to udělá. A on to udělal. A to proto, že mu to bylo zjeveno a věděl, kde stojí.

176 A pokud jen Bůh dnes večer promluví rovnou do tvého srdce, že: „Nebudeš ležet na tom lůžku. Nebudeš sedět na tom vozíku.

Uzdravíš se,“ pak neexistuje nic, co by ohledně toho mohlo tvůj názor změnit.

Zachariáš 4:6

177 Ale, dokud se to nestane, každý kazatel na světě se může modlit... Já neříkám, že ti to nepomůže; to ti pomůže, to tě povzbudí. Ale dokud ta víra... Pohledte, síla uzdravení je ve vás. Ona nepochází od kazatele. Ona k tobě přichází skrze zjevení, skrze víru. „Ne silou ani mocí, ale mým Duchem,“ praví Hospodin. „Můj Duch ti to díky milosti zjevuje. A nic ti to nemůže vzít.“ Skrze víru, zjevení! Pak David, aby dokázal své skutky...

1. Samuelova 17:28

178 No, někteří z nich říkali: „Já vím, že ty jsi darebák.“ Jeho bratři říkali: „Ty ses sem přišel podívat na bitvu. Běž si zpátky za svými ovcemi.“

179 On řekl: „Dovolte mi, abych si promluvil se Saulem, s generálem.“

1. Samuelova 17:33

180 A Saul řekl: „Nuže, synku, obdivuji tvoji odvahu. Ale, podívej, ty jsi jenom mladík a on je od malička bojovník. Ty pro něj nejsi rovnocenný soupeř.“

1. Samuelova 17:34

181 On řekl: „Staral jsem se o ovce mého otce...“ On to mohl o něco opřít! Amen. Ó, bratře! A ten Bůh, který spasil tvou duši, copak nemůže uzdravit tvé tělo? Je ti to zjeveno úplně stejně, že On je tvým lékařem, jako byl tvým Spasitelem. Vidíte? Ale nejdřív to musí být zjeveno. V tom je ten rozdíl. On měl něco, o co mohl opřít svou víru.

182 Řekl: „No, to se ještě nikdy nestalo.“

1. Samuelova 17:37

183 Ale řekl: „Tentýž Bůh, který mě vysvobodil ze spárů lva, mě vysvobodí z ruky toho neobřezaného Filistína.“

„Jak to víš, Davide?“

„Já tomu věřím.“

„Proč?“

„Bylo mi to zjeveno.“

1. Samuelova 17:44, 46

184 A on věděl, o čem mluví, protože když ten obr řekl: „Hodím tě k sežráním ptákům“; on pověděl, „já ti odseknou hlavu.“ To je ten rozdíl, vidíte. A on to udělal.

Soudců 15:15

185 Samson byl jednou na prérii zastižen v takové neobezřetné chvíli, a tu na něho jde tisíc Filistínů. A on se podíval na zem, a to bylo místo, na kterém posel osel. A on vzal do ruky tu starou čelist, čelist, která byla suchá, jak jen mohla být, a pustil se do těch Filistínů, bil je tou starou oslí čelistí přes hlavy a pokud vím, tak z ní nevypadl ani jediný zub. A přilby těch Filistínů byly možná dva a půl centimetru silné, aby byli chráněni před úderem do hlavy, (protože oni se v těch dnech bili válečnými kyji). Ale on vzal tu oslí čelist a pobil tisíc Filistínů a ta čelist se vůbec nezlomila. On je prostě takhle pořád bil, jak oni přicházeli. A ti ostatní utekli do skal, vidíte. Utíkali před ním. Proč? On tomu věřil.

186 Někdy... Chtěl bych vám říct ještě něco jiného. Jednejte na základě toho pulzu, toho impulzu pro daný okamžik, jak to udělal Jozue, jak to udělala Marie Magdaléna a ti všichni ostatní. Právě v tom okamžiku, když ti je něco zjeveno, chyt se toho! Drž se toho. Využij ten okamžik.

Soudců 15:15

187 Ano, jemu to bylo zjeveno. On šel naproti tomu tisíci Filistínů. Co si myslíte, že ti Filistini řekli: „Koukněte, jak k nám jde ten malý prcek. Vysoký jen něco přes metr a na záda mu splývá sedm malých kadeří; *vypadá* jako nějaký zbabělý mamincin mazánek, podívejte; přichází s nějakou oslí čelistí. A podívejte se, jaká my jsme veliká armáda! Není to směšné?“ Ale co on dělal? On těm Filistínům vyjadřoval to, co mu bylo Bohem zjeveno. Sebral tu čelist a vyrazil, protože to bylo to, co On mu dal do ruky. On mu to vložil do ruky; to bylo to, v co věřil, že dokáže. A tím před těmi Filistíny vyjadřoval, co mu Bůh vložil do srdce, aby vykonal.

Jan 1:26

188 Jan Křtitel vyjádřil svou víru skrze své skutky. A když řekl: „Teď tady stojí mezi vámi někdo...“ Jen se nad tím zamyslete. Svátý Jan, mám tady to místo Písma, svátý Jan 1:26, vidíte. On řekl...

189 Oni řekli: „Říkáš, že přichází Mesiáš? Vždyť,“ on řekl, „člověče, co ti je? My na Něj čekáme už čtyři tisíce let.“

Jan 1:26

190 On řekl: „On teď stojí přímo mezi vámi.“ Haleluja! Stejně tak mezi vámi stojí dnes večer!

Marek 1:7, 8; Lukáš 3:16; Jan 1:26, 27, 33

191 On vyjádřil svou víru skrze své zjevení, protože mu to bylo zjeveno a on věděl, že Mesiáše pokřtí. Byl mužem ve věku třiceti let. Uvědomoval si, že On tam někde musí být. Vůbec nevěděl, kdo to je, a On tam stál přímo mezi nimi. Řekl: „Teď mezi vámi stojí někdo, koho neznáte; a já nejsem hoden *ani* rozvázat řemínky u Jeho bot, ale On vás bude křtít Duchem svatým. A On je právě teď mezi vámi.“ On to vyjádřil, svou víru, protože věděl, že ve své době má uvidět a pokřtít Božího Mesiáše. A tak, vidíte, ti lidé na něm mohli vidět to vyjádření. A způsob, jakým kázal, a způsob, jak jednal, vyjadřoval, že měl pravé zjevení od Boha.

Jan 1:29

192 Tedy, na důkaz toho, že to byla pravda, přímo z toho zástupu lidí vystoupil Mesiáš; prostě obyčejný mladý muž, který tam přicházel, oblečený jako ostatní lidé. Jan řekl: „Hle, Beránek Boží, který snímá hřích světa.“

193 „Odkud Ho znáš?“

Jan 1:33

194 On pověděl: „Ten, který mi řekl na poušti — ‚Na koho spatříš sestupovat Ducha, to je ten, který bude křtít Duchem svatým.‘“

Jan 1:26

195 On Ho poznal, protože přibližně v té době se mělo ukázat znamení. (Chápete to?) Jan věděl, že přibližně v tu hodinu, protože byl prorok. Bylo mu zjeveno, že bude vědět, že to bude přibližně v té době, že uvidí znamení. A když to znamení uviděl, řekl: „On stojí mezi vámi.“ On věděl, že to je tu.

196 Ó, já vidím znamení, že čas konce je tu. Vidím věci, které jsou zaslíbeny pro to poselství času konce, jak se uskutečňují, rozvíjejí úplně přesně, jak říká Písmo. A já vím, že ten čas je blízko! Říkám to bez váhání. Věřím, že je to přímo na dosah ruky, protože vidím znamení, o kterých On řekl, že se krátce před tou dobou stanou. Je to připraveno, aby se to teď stalo.

197 Jan vyjádřil svou víru v to, co mu Bůh zjevil. A proto skutky jsou svědectvím víry. Když oni vidí, že se chováš, jako kdybys byl uzdravený, oni poznají, že máš víru, že jsi uzdraven.

198 A co říká svědectví? Říká toto: „Já to mám teď, protože jsem přijal Boží zaslíbení. Ono teď ve mně působí. Připravuji se na to, že se to stane.“ Vidíte, to je to, co dělají vaše skutky. No, jistě.

199 Tady před nějakým časem, při mé předposlední cestě do Afriky (byl jsem tam právě letos na jaře, ale to bylo během té předchozí cesty), bylo tam malé dítě, které mělo koňské nohy², a jednu nohu... jednu nohu kratší než druhou. Nikdy ve svém životě nenosilo boty. Ó, bylo hrozným způsobem znetvořeno. A já jsem se ten večer za to dítě modlil. Oni to sledovali a viděli, jak se ty věci děly, oni se za to dítě modlili. A druhý den ráno jsem šel do města, procházel jsem kolem obchodu s obuví. A vešel jsem dovnitř a tam ten muž tomu dítěti kupoval pár bot, aby v nich mohlo chodit. On tomu věřil.

200 Tak jako tady tento muž, který věřil, že Bůh mu dá dítě. Jistě, on tomu věřil, že se to stane a on se na to připravil. „Já se připravuji.“ I když ještě nebyly vidět žádné fyzické výsledky, ale to nehrálo vůbec žádnou roli. On tomu věřil. Jako Abraham „nazýval všechno, co s tím bylo v rozporu, jakoby to vůbec nebylo.“ Tady...

201 A proto, jestli ti tvůj intelekt říká, že... Ó, tady to teď píchne. Jestli vám váš intelekt říká, že to je pravda, že Bůh je lékařem nemocí, váš rozum může dosvědčit, že to je pravda. Ale pokud tam ve tvém srdci není ta živná půda (víra, do které by to padlo), aby se to vyjádřilo, tak se to nestane. Bez ohledu na to, jak moc to tento vnější člověk dokáže odůvodnit místy Písma a jak moc říká, že je to pravda, to to stále nedocílí.

Matouš 24:24; Marek 13:22

202 Kolik z vás si bere ty pásky? Dostali jste mé kázání, které jsem nedávno kázal, Pomazání posledního dne? Věříte tomu? Vidíte, bylo řečeno, že budou antikristové. Antikristové by skoro svedli samotné vyvolené, pokud by to bylo jen možné. Ale nejde to, protože to je nemožné. Oni jsou vyvolení. Rozumíte? Dobře.

203 Ale On řekl: „Ti pomazaní.“ Vidíte, Kristus znamená „pomazaný“, ale tito byli anti. Oni byli pomazáni, ale anti, proti Kristu, ve své nauce. No, oni dokázali udělat všechno, co dokázali ti ostatní.

204 Teď si zapamatujte, vy jste *sestaveni* z trojitého cyklu, ale jste jednou osobou. Tak jako Otec, Syn a Duch svatý. Ten cyklus obsahuje tři, ale je to jedna osoba. Jsou to tři atributy toho stejného Boha:

² Kongenitální pes equinovarus

otcovství — tři úřady jako — otcovství, synovství a Duch svatý. A vy jste tělo, duch a duše.

²⁰⁵ No, to vnější tělo má pět vstupů, abyste se kontaktovali s vaším pozemským domovem: zrak, chuť, dotek, čich a sluch. Ten vnitřní, což je duch, má *rovněž* pět smyslů: svědomí a láska a tak dále. Ale ten vnitřek tohoto, duše, má jednu věc. To je to, kde žijete.

Matouš 5:45

²⁰⁶ Duch může sestoupit sem a pomazat vás ke konání určitých věcí, a vy to děláte, ale to neznamená, že jste spaseni. Přemýšlejte o tom. Kaifáš prorokoval. Jidáš vyháněl ďábly. Vidíte, Duch ho pomazal. Déšť padá na spravedlivé i nespravedlivé. Plevel se může radovat spolu s pšenicí, ale jedná se o to, čím je ve svém jádru. Tady můžete... intelekt to může schválit a říct: „Ó, jistě, vypadá to dobře. Já tomu věřím.“ Ale to to přesto nevykoná. Ne, přátelé. A duch to může ve skutečnosti dosvědčit, a stále to tak není. Protože jestli ta duše nepřišla od Boha, toto tady venku může dělat všechny napodobeniny, ale nemůže to být to opravdové. Můžeš předstírat uzdravení, můžeš předstírat, že to máš. Můžeš předstírat, že jsi to přijal. Křesťané mohou předstírat, že jsou křesťany, a chovat se tak a být v tom opravdu dobří, ale to neznamená, že jsou spaseni. To je ryzí pravda, vidíte. Může tam být Duch, ten opravdový ryzí Duch. Duch svatý tě může pomazat, a to stále ještě neznamená, že jsi spasen. Jedná se o tu duši uvnitř, která nikdy neumře, ona má věčný život. Ona měla vždy věčný život. Rozumíte? Ona pochází od Boha a vrací se k Bohu. To je duše.

²⁰⁷ Tedy, všimněte si toho, tak to musí být. Pět, v-i-r-a³, vně; duch, J-e-ž-í-š; uvnitř, t-y⁴. Vidíte? To je to, jak tady stojím, dívám se na vás a nikoho z vás neznám. Duch mne může pomazat a stále nikoho z vás znát nebudu. Ale když se prolomí ten vnitřek vnitřku, pak to je Bůh.

²⁰⁸ To je to, kde ten vnějšek může rozumovat. Vezměte nějakého člověka, on řekne: „No, víš, vím, že nemám cizoložit. Ale, víš, duch mi pak říká, že bych neměl cizoložit. Ale vidíš, tady hluboko uvnitř se ta věc stále nachází.“ Vidíte, bude tě to tak trochu stále obtěžovat — raději na to dávej pozor.

²⁰⁹ Ale když je to nasměrováno z toho vnitřku, to seřadí všechno to ostatní dohromady. To je ukazatel cesty. To je kontrolní věž, ten vnitřek toho vnitřku. Duše ovládá ducha, duch ovládá tělo.

³ V angličtině pět písmen.

⁴ V angličtině tři písmena.

Skutky 23:3

210 A tak nějaký vnější nátěr nic neznamená. Ti nábožní lidé tam v minulosti, které Pavel nazval „obílené stěny“ a podobně, oni byli navenek po každé stránce věřící. A oni mezi sebou měli proroctví a všechno možné, ale ten vnitřek vnitřku, ta duše, která nevěří...

211 A proto já říkám, že lidé mohou vyskakovat nahoru a dolů a mluvit v jazycích, lidé můžou křičet, vkládat ruce na nemocné a uzdravovat nemocné a tak dále, skrze víru, všechny tyto velké věci skrze Ducha, a stále být ztracení. Pomazaní.

Marek 9:23

212 Všimněte si, Ježíš řekl: „Jenom věř, protože pro věřící jsou všechny věci možné.“ Víra a skutky jsou jako muž a žena. Ony spolupracují. Manžel spolupracuje s manželkou, manželka s manželem. Oni se navzájem ztotožňují.

213 Jako když nějaký muž říká, že je ženatý, a přesto nemůže dokázat a prokázat, že má manželku; pak budete o tom, co tvrdí, pochybovat. Někjaký muž řekne: „Jsem ženatý.“

„Kde je tvá žena?“

„Ó, to já nevím.“ Vidíte? Pak to nebude jednoduché, abych mu uvěřil.

Zeptám se: „Dobrá, ale kde je tvá žena?“

„No, já nevím.“ V tom případě mu neuvěřím.

214 A tak vidíte, jestli máte to, co říkáte, že máte — „já mám víru“ — jak mi ukážeš, že máš víru? Svými skutky. Vidíte?

„Jsem ženatý.“

„Jak se mám přesvědčit, že jsi ženatý?“

„Tohle je moje žena.“ Vidíte? Tady to máte.

„Jsem vdaná. Tohle je můj muž.“

„Jsem uzdraven.“

„Jak to víš?“

215 „Moje skutky ukazují moji víru.“ Rozumíte? Tedy, to o čem mluvíš, tvoje víra je to, co v tobě vidí Bůh, tvoje skutky jsou tím, co v tobě vidí lidé.

216 To je ten rozdíl mezi Jakubem a Pavlem, kteří tu vysvětlují *tu záležitost* ohledně Abrahama. Oni si vzájemně neprotiřekli, oba na tom byli stejně — *byli oddaní*.

217 A tak je to s vírou, která nerodí skutky; každý má právo o tvém svědectví pochybovat. Slyšíte to teď předtím, než začneme modlitební řadu? Pokud vaše víra s tím nerodí skutky, nemůžete nikoho přimět, aby věřil, že jste uzdraveni. Řeknete: „No, já nevím.“ Vidíte? „Ano, jistě, mám všechnu víru na světě.“ Nemáš. Protože, kdybys měl víru, pak skutky jsou za víru provdány. Ony jsou jako muž a žena, jeden ztotožňuje druhého.

1. Mojžíšova 17:5; Římanům 4:17

218 Přemýšlejme ještě na chvíli o Abrahamovi. Abraham měl tento svatý svazek v úplnosti, vidíte, on měl celou tuto záležitost pohromadě. On nazýval věci, které byly v rozporu s jeho vírou, jako by nebyly, a podle toho stejného principu jednal. Dokážu si představit, jak asi po dvaceti letech ho někdo přišel navštívit a říká: „Otče národů? Abrame, říkal jsi, že se jmenuješ Abraham, to znamená otec národů. Kolik máš teda teď dětí, Abrahame?“ Vidíte?

Římanům 4:20

219 To ho vůbec nevyvedlo z míry. Bible říká: „Nezaváhal v nevěře ohledně Slova Božího.“ On šel rovnou kupředu a připravoval se, měl připravené všechny botičky a plínky a všechno ostatní. On to dítě bude mít a tím to hasne.

1. Mojžíšova 16:2

220 Dokonce Sára řekla: „Víš, co se stane? Budeš to dítě mít, ale řeknu ti, jakým způsobem to uděláme. Hagar je moje služka, já ti ji dám, [protože polygamie byla tehdy legální] a ona bude mít dítě a já si to dítě vezmu za své.“ Ale Abraham tomu nevěřil. Ne, on by to neudělal. Ale byla to Sárina inspirace, aby se to tak udělalo.

221 A tak Bůh řekl Abrahamovi: „Jdi a poslechni ji.“ Ale řekl: „Ale přesto to není to, co jsem ti zaslíbil. To není ten způsob, jak jsem to zaslíbil.“

Římanům 4:17, 19

222 Teď sledujte, „on nazýval všechno, co bylo v rozporu... A jeho tělo bylo tehdy umrtvené a Sárina lůno to samé.“ On byl starým stoletým mužem. Sára měla devadesát let. Teď si všimněte! Mrtvost Sárina lůna nebo jeho umrtvené tělo nebylo ani bráno v úvahu.

Římanům 4:13–15

223 Poslechněte si toto:

Neboť zaslíbení, že bude dědicem světa, nebylo Abrahamovi a jeho semeni dáno skrze Zákon, ale skrze spravedlnost víry.

Jestliže jsou totiž dědici ti, kteří jsou ze Zákona, pak je zmařena víra a zrušeno zaslíbení.

(Zákon přece působí hněv; neboť kde není Zákon, není ani přestoupení.)

Římanům 4:17, 18

224 Poslouchejte teď toto: „Který proti naději...“ Proti naději — všechna naděje byla tatam! Ó, pokaždé když se cítím trochu sklíčený, to je kapitola, ke které se obracím, Římanům 4. Vidíte?

(Jak je napsáno: „Ustanovil jsem tě otcem mnohých národů“) před Bohem, kterému uvěřil, který obživuje mrtvé a povolává věci, které nejsou, jako by byly. [To řekl Bůh. Vidíte?]

Abraham uvěřil v naději proti vši naději, takže se stal otcem mnohých národů podle toho výroku: „Tolik bude tvého semene.“

Římanům 4:19, 20

225 A teď poslouchejte, devatenáctý verš:

Neochaboval ve víře: nehleděl na své již umrtvené tělo (bylo mu přibližně sto let), ani na mrtvost Sářina lůna;

nepochyboval tedy v nevíře o Božím zaslíbení, ale byl posílen vírou, když vzdal slávu Bohu.

226 Ve sto letech? Podívejte, jeho tělo je teď mrtvé (jeho mužství), a Sářino lůno mrtvé. To nebylo ani bráno v úvahu. Když mu to bylo zjeveno, pak to, co bylo mrtvé, nebylo bráno v úvahu. Pokud jsi ochrnutý nebo cokoliv s tebou je, to se nebere v úvahu. Na invalidním vozíku, to se nebere v úvahu. Nebo ten malý chlapec, možná je ochrnutý, nebo cokoliv to je (já nevím), to se nebere v úvahu. To se ani nebere v úvahu.

227 „Ale doktor přece řekl: ‚On se z toho nikdy nedostane.‘ Doktor řekl: ‚Ona se z toho nikdy...‘“ To se vůbec nebere v úvahu.

228 „No, podívej, jsem starý člověk, jsem ve středním věku.“ Já to vůbec neberu v úvahu.

Římanům 4:19; Galatským 3:29

229 A my jsme Abrahamovy děti. Haleluja! Ne jako byl Izák, ale jeho královské semeno (skrze Ježíše Krista) díky víře, kterou on měl. Abrahamovo semeno vystupuje v těch posledních dnech, aby svítilo jako hvězdy. Abrahamovy děti. „Nehleděl na své již odumřelé tělo.“ Nebral to ani v úvahu! O tom nebyla vůbec žádná pochybnost, jestli to Bůh udělá nebo ne; Bůh řekl, že to udělá! Proč? Bylo mu to zjeveno. Souhlasí to?

230 Když ti to je zjeveno, když to opravdu... něco... Ty nemůžeš způsobit, aby se to stalo, to ti musí být zjeveno. A pak nebereš nic jiného v úvahu: jak je to nemožné, nebereš v úvahu to, co řekl lékař; nebereš v úvahu to, co řekla matka, co řekl otec, co řekl kazatel, co řekl kdokoliv jiný. Bereš v úvahu jen to, co řekl Bůh!

Římanům 4:19

231 „On nehleděl na své již umrtvené tělo, ani na mrtvost Sářina lůna.“ To nebylo ani bráno v úvahu. Ó, to prostě působí, že se chvěju. Umrtvené tělo ani mrtvost Sářina lůna nebyly ani brány v úvahu.

232 Žádné okolnosti nejsou brány v úvahu, když víra nalézá svou živnou půdu! Když zárodek z muže nalézá v ženě vajíčko a oba jsou plodné, něco se stane. Haleluja! Lékař může říct: „Ty mít dítě nebudeš. Mohu ti to dokázat... Tvé geny ve tvém těle jsou mrtvé, a její vajíčka nikdy nebudou plodná.“ Ale ať to plodné vajíčko, ať se ten zárodek jednou dostane k tomu vajíčku, pak sleduj, co se stane. Ten malý chlapeček nebo ta malá holčička se ukážou na scéně! Proč? Víra našla svou živnou půdu. Skutky se chápou díla, buňka k buňce, a tu přichází ten maličký. Amen. Bože, smiluj se nad námi. Ó, Bože, abychom byli těmi drsnými křesťany, jakými máme být! Kéž bychom byli muži a ženami, kteří dokážou vzít Boha za Jeho Slovo. Nemůžete to dělat, dokud vám to není zjeveno. (Musím pospíchat.)

233 Všimněte si, svatá Boží víra byla sjednocena se svatými skutky Jeho proroka. Zapamatujte si, Abrahamovi byla zjevena Boží svatá víra. On to přijal a od té doby začal se svými svatými skutky. Tím, že tomu věřil, mělo to semeno zaslíbení místo pro růst. A co kdyby Abraham řekl: „No, Sáro, víš, přece jen, už je to dvacet pět let, od té doby co nám Bůh dal to zaslíbení.“ Ó, ó, něco by se stalo, vidíte. Ale nebylo to tak. Bůh věděl, že to tak nebude.

234 Co kdyby panna Marie řekla: „Dobře, no, počkej na okamžik. Panna počne? Oni mě přece vyhodí z mé církve, jestli tam přijdu a

řeknu takovou věc.“ Ona by si něco takového pomyslela, kdyby tam nebyla ta připravená živná půda.

Izaiáš 7:14

235 Když ten prorok řekl: „Panna počne,“ tím to bylo vyřešeno. Rozumíte?

Marek 16:17

236 „Tato znamení budou provázet ty, kteří věří.“ Jestliže tam ta živná půda je, když do ní padá to Slovo, ono se uchytlí. Nic ho nemůže zastavit.

1. Mojžíšova 12:4

237 A teď rychle, zatímco končíme. Vidíte, to semeno mělo místo, kam se mohlo ukrýt. Bůh to věděl, jinak by nikdy Abrahamovi to zaslíbení nedal. A teď poslouvejte velice pozorně. Bůh věděl, kam to zaslíbení směřuje. On vůbec ani Abrahama nepovolal, dokud mu nebylo pětasedmdesát let, ale on byl Jeho předurčený služebník od začátku. Stejně tak Sára.

238 Všimněte si, pamatujte, on neměl Bibli, ze které by si mohl číst. On to neměl tak jednoduché, jako to máme my dnes, že můžeme číst Jeho Slovo a vidět ty ostatní, kteří se toho chopili. Zapamatujte si, on to měl jen skrze zjevení, a to je ta *vlastní* věc. Stejně jako to bylo s Josefem v 1. Mojžíšové. Tam nebyla žádná Bible. Pamatujte, Mojžíš napsal knihu Genesis, Exodus, Leviticus a Deuteronomium. Žádný z těch hrdinů tam neměl žádnou Bibli, ze které by si mohl číst, až do doby po Mojžíšovi. Je to pravda? Oni neměli Bibli, jakou máme my, aby nám pomáhala, když pokulháváme. To byli drsní muži, kteří... bylo jim to Bohem zjeveno, a oni na tom stáli. Nic s nimi nepohnulo. No, myslíte si, že stále můžeme mít tu drsnou víru? Pokud ti to je zjeveno!

239 Promiňte mi toto vyjádření, nebo svědectví, v tomto čase, krátce před závěrem. Vzpomínám si, jak tady nahoře v „Twin City“, myslím si, že bratr Brown a ti ostatní tam byli se mnou, a já jsem probíral z Bible Josefův život. A četl jsem Bibli, a to byl muž, kterému nebylo co vytknout. Abraham, Izák, Jákob a všichni ostatní, oni měli něco, co bylo proti nim, ale Josef ne. Jaký člověk, dokonalý muž, dokonalý předobraz Krista!

240 Když jsem o tom jednou ve svém malém hotelovém pokoji četl, začal jsem plakat. A vešel jsem do šatní komory, kde viselo mé oblečení, zavřel jsem za sebou dveře a řekl: „Bože, chci Ti poděkovat za muže, jakým byl Josef, za muže, který žil kdysi na zemi, byl to člověk v těle, jako jsem já, člověk, který Ti dokázal věřit a chopit se

Tvého Slova.“ On byl svými bratry nenáviděn. Nemohl za to, že byl duchovní. Míval vidění. Dokázal vykládat sny. Všichni ho za to nenáviděli. On za to nemohl, byl prostě takový.

1. Mojžíšova 37:19

241 Vidíte, to prostě pro ostatní nebylo. Oni ho měli milovat, ale místo toho... Když jim někdy říkal věci, které byly proti nim: „Ó,“ řekli, „tady přichází ten mistr snů.“ Vidíte? A bezdůvodně ho nenáviděli.

242 Řekl jsem: „Proč to dělali?“ A přesto se ten muž vůbec nepohnul, stál přímo tam. Rozumíte? Řekl jsem: „Děkuju Ti, Pane. Ó, Bože, děkuju Ti za takového muže.“

243 A právě tehdy mi Duch svatý zjevil, řekl: „Budeš mít syna a dáš mu jméno Josef.“ Vyšel jsem odtamtud a děkoval jsem Pánu.

244 Rebeka, která sedí tamhle vzadu, se právě tehdy narodila... měla asi rok. Přišla na svět císařským řezem. V rodině mé ženy je to dědičné, že děti přicházejí na svět císařským řezem, protože se nemohou uvolnit, jak by to u žen mělo být, mají kosti pevné jako u muže. A ona musela být z matky vyjmuta řezem. A lékař mi pověděl, řekl: „Bratře Branhame, další dítě s touto ženou mít nemůžeš.“ Řekl: „Její děloha je tenká jako balonek.“ Řekl: „Raději mi dovol, abych jí podvázal vaječníky.“

245 Řekl jsem: „Ne, nesouhlasím... ani o tom, doktore, neuvažujte.“

246 On řekl: „Dobře, v tom případě... Ona by další dítě mít neměla.“ Řekl: „Jinak ji zničíš.“ Řekl: „Ona zemře.“ Řekl: „Prožili jsme s ní hrozné chvíle,“ řekl, „raději... ona tím právě prošla.“

247 A pak mi Pán řekl, že budu mít syna a že se bude jmenovat Josef. Já jsem se tím vůbec nevylekal. Mnozí z vás si na to vzpomínají.

248 Šel jsem a rozhlašoval jsem: „Budou mít dítě a bude se jmenovat Josef.“ Kolik z vás si na to vzpomíná? Jistě! Všude kolem, po celé zemi, všude jsem lidem říkal: „Budou mít dítě, bude se jmenovat Josef.“

249 Úplně stejně jako když byl tam ve Finsku vzkříšen z mrtvých ten malý chlapec. Bratr Jack byl přímo tam, když se to stalo. Řekl jsem vám to dva nebo tři roky předtím, než se to stalo, že to bude nějaký malý chlapec a jak bude oblečen a kde bude ležet. Řekl to Bůh!

250 „Jak se to stane?“

251 „Nevím!“ Ale bylo mi to zjeveno, že se to stane!

252 Bylo mi zjeveno, že pojedu do Arizony a že se tam setkám se sedmi anděly a oni mi sdělí poselství, které mám kázat. A to bylo těch sedm pečetí. To se stalo! Kolik z vás si vzpomíná, jak jsem to říkal, na páscích a tak dále, předtím než se to stalo? A to se stalo! V časopisech a všude jinde pořídili snímky toho *úказu*. To světlo tam ve vzduchu, ještě teď to nedokážou pochopit. Bylo to tam.

253 Vzpomínám si, jak jsem telefonoval bratru Jackovi a ptal jsem se ho na to, jak tam Kristus stál. A bratr Jack řekl: „To je Jeho oslavený stav.“ Vidíte? Já mám bratra Jacka rád. On je jeden z nejlepších teologů, jaké znám, ale to mi prostě nesedělo.

254 Stál jsem tam, řekl jsem: „Pane, jak může tento mladý muž tady mít hlavu jako vlna?“

255 A On řekl: „On má paruku.“ Sledujte to v té knize, řekl jsem to předtím, než se to stalo. A toho dne, když se to stalo, se to zvedlo nahoru. A když ten obrázek obrátíte na bok, pokud máte časopis Look nebo časopis Life. Obrátte to na bok. Tam On je, je to prostě dokonalé, je to Hofmannova hlava Krista, dívá se přímo dolů, tam kde jsem stál. Je to tam v tom časopise! Kolik z vás to vidělo? Jistě... Tam, dívá se přímo zpět, přesně dokázal, že to zjevení bylo správné.

Jan 5:22; Zjevení 1:8

256 Proč s parukou? Proč? Staří angličtí soudci, židovští soudci, oni nosívali paruku. V Anglii to ještě dělají, když... To je svrchovaná autorita. On nosí paruku. A to Jej ukazovalo, jak tam stojí v paruce z andělských křídel. On je Alfa a Omega, On je nejvyšší Soudce, není to nikdo jiný než On. Vypadá jako Alfa a Omega. A tam On byl mladý muž, neměl víc než třicet let, měl na sobě bílou paruku a ukázal, že je svrchovaný Bůh. „Otec svěřil veškerý soud do rukou Syna.“ Haleluja! Zjevení se nikdy nemýlí! V každém případě Ho vyslov, bez ohledu na to, jak to zní, je to vždy v souladu se Slovem.

257 A teď si vzpomeňte, o čtyři roky později moje žena - věděli jsme, že budeme mít dítě. Všichni říkali: „Přichází Josef?“

258 Řekl jsem: „Doufám, že ano, ale nevím; ale Josefa mít budu.“

259 A když se to dítě narodilo, byla to Sára. A jeden člověk mi zatelefonoval a vysmál se mi do očí. Řekl: „Hele, víš co? Tys měl asi na mysli Josefinu!“ Ten muž zemřel. Ten muž zemřel.

260 Pověděl jsem: „Pane, řekl jsem, že Bůh mi sdělil, že budu mít syna a že mu dám jméno Josef.“

261 Byli tři lidé, kteří opustili jistou denominační církev a přišli do našeho sboru a slyšeli mě, jak to říkám. A když se narodila Sára, oni řekli: „Vždyť je to falešný prorok.“

262 Řekl jsem: „Počkejte na moment, paní. Já jsem nikdy neřekl, kdy to bude, ani Bůh neřekl kdy. On mi řekl, že bude mít... řekl Abrahamovi, že budou mít Izáka, ale mezi tím se narodil Izmael, ale tím to nebylo odstraněno.“ Řekl jsem: „Bůh řekl, že toho chlapce budu mít a že mu dáme jméno Josef.“

263 Když přišel, lékař řekl: „Kazateli, teď ty vaječníky podvážu.“ Řekl jsem...

264 Řekl jsem mu: „Nedělejte to!“

265 On řekl: „Dobře, možná se znovu oženíš a budeš toho chlapce mít.“

266 Řekl jsem: „Já ho budu mít s ní! Řekl to Bůh!“ Nemohl jsem to vyčíst z Bible, ale bylo to vepsáno do mého srdce skrze zjevení, skrze víru. Řekl to Bůh! Nechtěl jsem o tom Božím zaslíbení zapochybovat v nevěře.

Někteří z nich říkali: „Ty jsi asi myslel Josefinu.“

Pověděl jsem: „Měl jsem na mysli Josefa.“

Doktor řekl: „Ona mít další dítě nemůže.“

Řekl jsem: „Ona mít další dítě bude.“

267 Minuly čtyři roky, a ona měla být nakonec znovu matkou.

268 A pak nějaká žena rozeslala po celé zemi falešné proroctví, a napsala tato slova, řekla: „Meda tentokrát zemře, protože já jsem byla poslána, abych Billa vedla.“ A bylo tam řečeno: „On mě neposlechne kvůli tomu, že jsem žena, a tak si to s ním Bůh vyřídí tím, že zabije jeho manželku.“

269 Řekl jsem: „Bůh poslal Ježíše Krista, aby mě vedl.“ Rozumíte? A řekl jsem: „Jsem veden Duchem.“

270 Chudák Meda. Měli jsme ošetřovatelku, která byla ve shromážděních uzdravena, vy ji všichni znáte, je to paní Morganová, jedna z ošetřovatelek z kliniky Mayo. Byl to nejhorší případ... asi před dvaceti lety už byla na seznamu „mrtvých“, kvůli rakovině, byl to zhoubný nádor pojivových tkání, v Louisville, na seznamu v Baptistické

nemocnici. Ona teď pracuje v nemocnici v Jeffersonville. Pracuje tam už roky, protože Bůh řekl, že zůstane naživu.

271 A tak, Meda ji měla ráda a řekla: „Chtěla bych, aby Margie šla se mnou, Bille. Necítím se na to, abych šla do nemocnice.“

272 Řekl jsem: „Nedělej... Máme Margii rádi, ale Margie není naším Bohem. Margie je naší sestrou.“ A já jsem odjel do Greens Mill. Trápil jsem se kvůli ní, protože ji miluju, a tak jsem odjel do Greens Mill.

273 Řekla: „Bille, myslíš si, že umřu?“

274 A já jsem řekl: „Já nevím, ale to dítě se každopádně narodí. Ty budeš mít Josefa.“

275 Řekla: „Je to on?“

276 Řekl jsem: „To já nevím, miláčku. Nemohu to říct, ale Bůh řekl, že budeme mít Josefa, a tak Josefa mít budeme. Nezajímá mě, co o tom kdokoliv říká, budeme mít Josefa! Protože tentýž Bůh, který mi zjevoval všechna tato zjevení, mi to řekl. On nikdy neselhal v jiných záležitostech, a tak neselže ani v této!“

277 Odjel jsem do toho mlýna, abych se modlil. A když jsem vyrazil, najednou tam mezi dvěma stromy viselo to světlo a bylo řečeno: „Vrať se pro své slovo... pro svou Knihu.“ A tak jsem se vrátil pro Bibli. A kde jsem... ležet v autě.

2. Samuelova 7:8

278 Když jsem to udělal, vítr převrátil stránky na místo, kde prorok Nátan seděl s Davidem. A bylo řečeno: „Běž a řekni mému služebníkovi Davidovi, že jsem ho vzal z ovčince, od pasení těch několika ovcí jeho otce a udělal jsem mu velké jméno, jako velkému muži.“ (Ne to největší jméno, ale jako těch významných mužů. Nikdy ho neudělal Billy Grahamem, ale... dal mu jméno, víte.) Řekl: „Dobře, to jsem udělal, ale,“ řekl, „postavit chrám mu dovolit nemohu. Ale jeho syn...“ A jakmile tam bylo řečeno „jeho syn“, ó, tam to bylo.

279 Řekl jsem: „Josef?“

„Je to tak.“

280 Jel jsem přímo domů. A tam byla ta chudinka, měla v sobě tak velkého chlapce, že sotva mohla chodit, sotva se pohybovala. Přiběhl jsem, objal jsem ji a řekl: „Miláčku! Přichází Josef. Josef je na cestě!“

281 Každý ví, že v případě císařského řezu nemůžete dovolit, aby to dítě pokleslo. V tu noc to dítě pokleslo, voda odešla a vše ostatní.

282 Druhý den ráno, v sedm hodin, jsme přijeli do nemocnice. Lékař řekl: „Ó, pro slitování!“

283 Políbil jsem ji na rozloučenou a řekl: „Miláčku, nepotrvá to dlouho a bude tu Josef.“ A ona rovnou takhle vystoupila po schůdkách na operační stůl.

284 Za několik minut se vrátila sestřička a zeptala se: „Kazatel Branham?“

285 Řekl jsem: „Ano, madam.“

286 Řekla: „Máte pěkného chlapce, váží tři a čtvrt kilogramu.“

287 Řekl jsem: „Josefe, synu, buď vítán.“ Ano, přátelé! Proč? Proč? Co to je? To nebylo napsáno v Bibli, že se to stane, ale ten stejný Bůh této Bible, který to zjevil Abrahamovi... My jsme nebrali v úvahu mrtvost jejího lůna, nemožnost, že by se to mohlo stát. Nepochybujete v zaslíbení Boží v nevíře, ale dáváte chválu Bohu s vědomím, že se to musí stát! Nestaráte se o to, co říkají lékaři. Zapletete se do toho všelijakým způsobem všechno možné, ale vy tomu nevěřte. Je to ďáblová lež. Ano, pánové. To je pravda. Víra jde spolu se skutky, aby stvořila to zaslíbení. (Pospěšme si.)

Jakub 2:25

288 Právě tak jak to bylo řečeno. „Nevěstka Raab,“ řekl Jakub, „byla ospravedlněna na základě skutků.“ Ale proč? Byla to její víra.

Jozue 2:9–11

289 Ona řekla: „Doslechla jsem se, že Bůh je s vámi.“ Ona nechtěla vidět, jak si Jozue upravoval vlasy, nebo jaké nosil oblečení. Ona řekla: „Pochopila jsem, že Bůh je s vámi.“ To bylo vše, co bylo potřeba. Ona se připravila.

Skutky 2:17

290 Právě tak jako dnes pravé vidění (za okamžik už skončím), opravdová vidění od Boha dnes, je to zaslíbené Slovo pro tento den. Řeknete: „Tato vidění, bratře Branhame, odkud to bereš?“ Lidé o to klopýtají. Copak Skutky 2:17 neříkají: „A stane se v těch posledních dnech, že vaši mládenci budou mít vidění a vaši starci budou mít sny“? Není to pravda? To je to, co říká Bible. Dobře.

291 A jestli je to tak, podívejte se také do Malachiáše čtvrté kapitoly a vyhledejte si, jestli to není pro dnešek zaslíbeno. Jak tomu můžeš věřit? Říká to Bible.

Lukáš 17:28, 30

292 Vezměte si Lukáše 17:30 a přečtěte si to. Ježíš řekl: „Jako bylo za dnů Sodomy, tak bude při příchodu Syna člověka.“ Právě tak jako v Sodomě. No, podívejte se na pozici dnešního světa. Sodomité. Podívejte se na Billy Grahama a Orala Robertse, ty dva svědky, kteří tam dole vydávají svědectví těm denominačním církvím. Jeden k metodistům, baptistům a presbyteriánům; ten druhý k letničním. Tento, tamten, a ten další.

1. Mojžíšova 18:10

293 Ale zapamatujte si, Abraham nebyl v Sodomě. On už byl vyvolaný. Ale byl tam jeden, který s ním zůstal a hovořil s ním. A ten jeden, který s ním zůstal a hovořil s ním, mu ukázal znamení. Obrácený zády řekl, že Sára bude mít to dítě, na které čekal. Amen. Obrácen zády. A on Ho nazval: „Bůh, Elohim.“

Zjevení 10:7

294 No, to se dnes uskutečňuje, protože máme víru. A vím, že ta věc je od Boha, protože toto a také další místa Písma poukazují na tuto hodinu. Zjevení 10 říká, že „v hodině poselství sedmého anděla, když on začne troubit své poselství...“ Ne při uzdravovacích bohoslužbách, ale poselství, které následuje po těch uzdravovacích bohoslužbách.

295 Ježíš šel a kázal. On řekl... On uzdravoval nemocné a tak dále. „Ó, ten mladý rabi, ten prorok, to je významný člověk. Chceme Ho pozvat do naší církve.“

Jan 10:30

296 Ale jednoho dne se postavil a řekl: „Já a můj Otec jsme jedno.“ Ó! Potom Ho už nechtěli. Ó.

Jan 6:53

297 „Nebudete-li jíst tělo Syna člověka a pít jeho krev...“ On to nevysvětlil. Řekl: „Nebudete-li jíst tělo Syna člověka a pít jeho krev, nemáte v sobě život.“

298 No, představuji si ty lékaře a zdravotní sestry, jak říkají: „Ten člověk je vampýr, chce nás přimět k tomu, abychom pili jeho krev.“ Vidíte, oni to nepochopili. On to věděl.

299 Ale ti učedníci, oni to možná nebyli schopni vysvětlit, ale oni tam zůstali a přesto tomu věřili (amen), protože jim to bylo zjeveno. Ano, přátelé, oni to věděli. Bylo to oznámeno v Písmech.

300 Potom byste se mě mohli zeptat a říci mi toto: „Proč máš víru a věříš těmto viděním, když vystupuje tolik falešných napodobenin?“

301 Řeknu teď něco trochu silného, jen na okamžik. „Když je kolem tolik falešných napodobenin?“ Zapamatuj si, můj bratře, o nich je rovněž řeč, že ony tady mají být v té stejné době. Je to přesně tak, jak to bylo v době Mojžíše. Mojžíš tam šel, aby před lidmi konal Boží skutky, a stál tam Jambres a Jannes. Ale kdo to dělal první? Potom ti další byli napodobovatelé, protože nejdřív musel být nějaký originál, který by mohli napodobit. Kdyby oni byli tím originálem... My nejsme ztraceni, my víme, kde se nacházíme, rozumíte, na základě Písma a skrze Boží zjevení. A proto stále stojíte.

302 „No, tento člověk má vidění a tak dále, dělá tohle, a běhá za ženou jiného muže, věří, že jsou tři bohové a všechny takové věci.“ To s tím ani trošku nezachvěje. A tady je jedna věc, kterou nemůžou napodobit — Slovo. Ne. Oni můžou mít všechny tyto věci, oni můžou mluvit v jazycích, můžou křičet, tančit v Duchu, a stále být dábly. To je pravda. Je to tak. Ale toto Slovo je proměří. Rozumíte? To je čistá pravda. A tam to přichází. Jako Mojžíš a Jambres...

2. Timoteovi 3:8

A zapamatujte si, On řekl: „Jako Jannes a Jambres odporovali Mojžíšovi, v těch posledních dnech povstanou na zemi tito napodobovatelé znovu.“ Řekl to? [Shromáždění odpovídá, „amen“.] Ano, my je máme.

303 Ale to Mojžíšem nezachvělo. Když se Mojžíš otočil a udělal zázrak ve jménu Hospodina, a tam stáli tito napodobovatelé a udělali totéž, to ho nezastavilo; neřekl: „Dobře, měl bych raději skončit a vyklidit pole.“ Ale on zůstal rovnou tam. A proč? Bylo mu to zjeveno. Haleluja! On to věděl na základě Slova Božího. Věděl, že to Slovo je nakonec dostihne. Věděl, že přijde čas, kdy se to Slovo samo projeví a oni v tom nebudou schopni dál pokračovat.

Jan 10:30, 38

304 Stejně tak já jsem o tom po celá ta léta věděl, rozumíte (je to tak), že přijde čas, kdy... Každý zázrak, který Bůh posílá, opravdový zázrak, je tam vždy v celém tom systému změna. Jestliže Bůh posílá něco do církve a ten starý systém není proměněn, poslal to zbytečně. Když přichází poselství ve znameních a zázracích, tak ho provází poselství. Když vystoupil Ježíš a uzdravoval nemocné, pak následovalo Jeho Poselství: „Já a můj Otec jsme jedno. Já jsem On.“ Vidíte? Rozumíte, oni tomu nevěřili. Věřili Jeho zázrakům. On jim řekl: „Jestli mi nedokážete věřit, věřte těm zázrakům.“ Řekl: „Ony vám vydávají svědectví, kdo jsem.“ Ó. Sláva! Kdo byl první? Mojžíš! A pak ho napodobovali. Ale ty velké pravdy stále zůstávají stejné, mezi tím co je

správné a špatné, oni nedokážou přijmout to poselství! Nedokážou akceptovat to poselství. To co je nezkažené z Božího Slova.

³⁰⁵ Nezájímá mě, že Jidáš mohl dělat všechny druhy zázraků a znamení; ale když přišlo na to, že má o Letnicích přijmout Ducha svatého, pak se vybarvil. Dábel se může velice přiblížit a napodobit přímo tu skutečnou věc, že se to až přiblíží k tomuto Slovu, ale on nedokáže přijmout celé to Slovo. Může možná přinést všechno až na jedno slovo, tak jak to udělala Eva, jak to dábel udělal Evě, ale nemůže přejít přes všechno. Protože ta celistvost je tělo Kristovo. Vidíte, to je teď Slovo. Ani nemohl... Oni nemohli... nedokážou teď přijmout to poselství, stejně jako Jambres a Jannes nedokázali přijmout Mojžíšovo poselství. Nedokázali to udělat. Jejich skutky napodobování vyšly najevo, protože nebyli schopni následovat Slovo Boží potvrzené skrze pomazaného proroka. Vidíte?

³⁰⁶ Nedokázali následovat Izrael, který vycházel. Proč? Oni byli denominační. Egyptská nemluvnata. Nedokázali následovat to Slovo. Kdyby dokázali, pak by museli opustit Egypt. Jim stačil Nil, a oni to nebyli schopni udělat. I když byli schopni napodobovat Slovo a dělat to, co Mojžíš, ale jejich hloupost se projevila, když přišel čas odchodu. Potom to Bůh na ně všechno opravdu vylihl.

³⁰⁷ Teď je to stejné! Oni můžou dělat všechny druhy falešných napodobenin a věcí, které nezpůsobují nic jiného, než že zveličují tu pravou věc. A každé věřící dítě ví, že to je pravda. Tady teď tedy vidíte v jasném světle skutky jejich pošetilosti napodobování. Jestliže vašimi skutky je pravé Slovo, a jste jím potvrzeni, skrze vaši víru, to projeví Boží zaslíbení v tom originálním psaném Slovu.

5. Mojžíšova 18:15; Jan 10:37

³⁰⁸ Ježíš řekl: „Nedělám-li skutky...“ (Poslouchejte pozorně.) „Jestli nedělám skutky...“ Dovolte, že k tomu tohle doplním. Totiž: „Jestli nedělám skutky, o nichž vám Písmo říká, že je budu dělat, pak... dělat je v mém věku, když přijdu, to co by měl Mesiáš dělat, když přijde... Jestli věci, které dělám, jestli Bůh nepotvrzuje to Slovo, o kterém řekl, že se stane, jestli můj život nepůsobí, že to Slovo žije úplně přesně tak, jak ono řeklo, že se to stane...“ (Ať vám tohle neunikne!) Ježíš řekl: „Vy víte, co by měl Mesiáš dělat. Tedy, jestli to psané Slovo se skrze mne neprojevuje, pak jím nejsem [amen], pak ten den, o kterém mluvím, tím *dnem* není; pak to co Jan o mně řekl, bylo nepravdivé. A pak, jestli nejsem tím Mesiášem, jestli skutky, které měl ten Mesiáš dělat... On má být: ‚Pán, váš Bůh, vám vzbudí Proroka, jako jsem já,‘ a vy jste

neměli proroka čtyři sta let. A jestli ty skutky, které konám, které Bůh zaslíbil, jestli se neprojeví v mém současném životě, pak jím nejsem. Ale jestli to zaslíbené Slovo pro tento věk je ve mně potvrzeno, pak jím jsem, a to zaslíbení k vám přišlo.“ (Ó, nevidíte, jak by to mohlo být ještě jasnější.) „Jestli to zaslíbení není...“ Ó!

Jan 10:38

309 „Potom pokud zaslíbení tohoto dne je projevono v mé službě,“ řekl Ježíš, „pak jsem to já. A jestliže můžete sotva věřit, že jsem to já, pak se podívejte na ty skutky, které jsou pro tento den zaslíbeny. [Amen!] Pohledte na ty skutky, které jsou zaslíbeny. Jestli se ty skutky nevyplňují, každý z nich, ve mně, pak mi nevěřte, protože jsem vám lhal. Pokud mi nemůžete věřit, jen pohledte, co říká Bible, že se v tomto dni stane. A jestliže se to neděje, pak to není správné. Jestli tu nejsou ty falešné věci a všechny ty ostatní věci a věci, které se měly stát, pokud to tu není, pak se mýlím. Ale pokud to tu je,“ Ježíš řekl, „pak to jsem já. [Amen!] Jsem to já, jehož příchod byl zaslíben.“ Ó. Stejně skutky, které byly zaslíbeny v Jeho dni, Ho potvrzovaly, že je tím Mesiášem. Nevěříte tomu?

Lukáš 17:30

310 No dobře, bratře, pokud skutky Lukáše sedmnácté kapitoly a třicátého verše, zaslíbení Ježíše Krista těsně před Jeho příchodem, že svět se vrátí do *stavu Sodomy* a že vystoupí ti poslové a že ty věci se prostě přesně stanou, pokud se to neděje, pak mi nevěřte, že jsem vám řekl pravdu. Ale jestli se tohle děje, pak uvěřte, že to je On: „V tom dni, kdy Syn člověka bude zjeven.“ Amen! Syn člověka bude zjeven v těle z masa, vám lidem z církve, přesně tak jak to bylo v těch dnech, které předcházely Sodomě, té vyvolané skupině ze všech ostatních, která byla tam venku, věřila Božímu zaslíbení. Sláva!

Židům 13:8

311 Pak ty skutky, které Duch svatý koná dnes, skrze tato vidění, která nikdy neselhávají, zaslíbení, která nikdy neselhávají, všechna apoštolská znamení zaslíbená v Bibli, z Malachiáše 4 a, ó, ze Zjevení 10:7, všechno to se vyplňuje a je to dokázáno vědecky i každým dalším způsobem. A kdybych vám neříkal pravdu, ty věci by se neděly. Ale jestli jsem vám řekl pravdu, ony vydávají svědectví, že jsem vám mluvil pravdu. On je stále tentýž včera, dnes i na věky, a projev Jeho Ducha vychvátí nevěstu. Ať ta víra (zjevení) padne do vašich srdcí, že: „Toto je ta hodina!“

Marek 16:17

312 Modleme se teď. Drahý Bože, který ses zjevil v těle v osobě Ježíše Krista, který podle Písem povstal třetího dne z mrtvých, a vystoupil na výsost a poslal učedníky, aby vyučovali celý svět, a který jsi řekl: „Tato znamení budou provázet ty, kteří uvěří.“

Lukáš 12:32

313 Bože, k dnešní Letniční církvi, s obnovením darů; kéž by, Pane, ti muži, možná někteří z nich jsou tu přítomni, někteří z nich možná budou poslouchat ten pásek, kolem dokola na *celém* světě, kéž by si uvědomili, že toto je vyvolání nevěsty, ne letniční poselství. Letniční poselství mělo navrátit zpět do církve dary. Ale toto je vyvolání nevěsty, další poselství, které mělo přijít krátce předtím, než Sodoma bude spálena. Ať to pochopí, drahý Bože. Víra, já tomu věřím, protože to je zjeveno skrze Tvého Ducha na základě Slova Božího a bylo to potvrzeno a projeveno celému světu. Opravdu, Pane, v té menšině. Tvoje skupiny jsou vždy takové. Ale Ty jsi řekl: „Neboj se, maličké stádečko, neboť vašemu Otci se zalíbilo dát vám království.“

Daniel 5:11, 16

314 A tak se modlím, Bože, aby se lidé odvrátili od svého intelektu, odvrátili se od toho, co považují za správné, a zahleděli se do Písma. A včera večer bylo řečeno, ať tito lidé zde uvažují jako ta královna v těch dnech té veliké zkázy Babylonu. Ona řekla: „Je tu mezi vámi muž, který se jmenuje Daniel, který byl v království tvého otce. Letniční otec byl v jeho království, a On je tím, který dokáže vyřešit všechny pochybnosti.“

Židům 10:38

315 A teď, Pane, ať Duch svatý, který byl v tom letničním království, v tom království, které patřilo Martinu Lutherovi, Johnu Wesleyovi, a dál až k Johnu Smithovi a Alexandru Campbellovi a pokračovalo to přes tento věk. On je tím, který umí věci vyřešit. On vyřešil myšlenky v lidech za dnů Luthera, které lidé... že spravedlivý bude žít z víry. Metodistům, On vyřešil všechny pochybnosti ohledně toho, že mají být posvěceni. A za dnů letničních, oni mluvili v jazycích, projevovali Ducha skrze Božské uzdravování a tak dále, a to vyřešilo všechny pochybnosti v srdcích letničních. Ale, ó, Bože, oni se stali denominací. Vrátili se přímo zpět a přijali lidské názory. A proto teď, když je vyvolávána nevěsta, tak jak jsi to zaslíbil tady v Písmu, které večer co večer čteme před tímto světem a sledujeme to našima očima. Bože, kéž by to v lidských srdcích vyřešilo všechny pochybnosti. Kéž by rychle utíkali na plné Slunce, aby dozráli a byli vzati do sýpky, aby nezůstali

ve stéblu, které bude spáleno, ale kéž by tohoto večera mohli vejít do sýpky. Ve jménu Ježíše Krista. Amen.

Děkuji vám za vaši pozornost. Ať Bůh působí na vašich srdcích.

³¹⁶ No, máme rozdány modlitební lístky. Chtěli bychom teď věnovat asi dvacet minut modlitební řadě. Chceme, aby se co nejrychleji seřadili a přicházeli na pódium a my se budeme modlit. A teď, já nevím kolik lístků bylo rozdáno. Vůbec jsem se Billa na nic nezeptal. Jen jsem řekl: „Rozdal jsi...? Běž tam a rozdej několik modlitebních lístků.“ A on se vrátil a vzal svou matku a mne a ostatní, právě před chvílí.

³¹⁷ [Bratr Branham hovoří s *někým* po straně.] Začal jsi od stovky nebo od jedničky, od 1 do 100, nebo jak? [Bratr Billy Paul říká: „1 až 100.“] Od jedničky do stovky. Dobře.

³¹⁸ Dobře, vezměme modlitební lístek číslo 1. Kdo ho má, ať zvedne ruku, abych mohl vidět. Pokud nemůžete... pokud se nemůžete postavit... pokud nedokážete, my vás přeneseme. Modlitební lístek číslo 1, rychle. Kdo ho má? Co říkáš? Číslo A 1, promiňte. Číslo A... Tato paní tady, vy máte ten lístek? Pojdte rovnou sem, ano, paní? Číslo A 2. Máte ho někdo? Zvedněte rychle ruku. Přimo tady, paní, pojdte. Číslo 3. Máte lístek? Máte lístek? Nemáte žádné lístky? Dobře, nemusíte ho mít. 3, 4, 5. A 1, 2, 3, 4, 5. Podívejme, tady je 1, 2, 3, 4, 5. A... V pořádku, tady jsou... 5, 6, 7, 8, 9, 10. No, jen se stavějte do řady, začněte se seřazovat.

³¹⁹ No, jestli nemůžete přijít, zamávejte takhle rukou, aby vás sem mohli dopravit. Prosil jsem tyto lidi tady, kteří nemají lístky... Oni je mít nemusí. Jen vás prosím... Podívejte, vy postižení lidé, tady. Myslím, že jste museli přijít brzy, protože jste prostě... Řekl jsem mu „brzy“. No, nemusíte mít lístek. Pokud máte víru, jak jsem to učil, rozumíte, jestli vám je to zjeveno, dobře. Pokud *vám* to není zjeveno, pak bez ohledu na to, i kdybyste byli ve spoustách modlitebních řad, to by vám ani trochu nepomohlo. Víte co? Věříte tomu? Vidíte, mohl bych se modlit, mohl bych udělat všechno, co jsem schopen, kleknout na kolena a vložit na vás ruce, mazat vás olejem, jakkoliv byste chtěli a modlit se; dokud to Bůh z milosti ve vašich srdcích nezjeví, že ta věc je pryč, pak se to stane. A nemusíte být ani v modlitební řadě, ani nikde, v každém případě je s tím konec.

³²⁰ Dobře, 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15. V pořádku, 16, 17, 18, 19, 20. Je tady někdo, kterého číslo jsem vyvolal, a nemůže se postavit? Zvedněte ruku, máte lístek a nemůžete se postavit. Dobře.

... jenom věř,

Vidím chudáka Annu Jean, jak sedí a hraje to skoro celý večer. Chci, aby se všichni opravdu ztišili a byli uctiví.

... jenom věř;

Tedy, modlitební lístky 1 až 15, myslím, že tak to bylo.

... jenom věř;

Začíná to tady být trochu přečpané, a tak začneme. Co říkáš?

... možné je,

Jedna, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9...

³²¹ Přivádíte jich příliš moc, je to víc, než jsme vyvolali. To je v pořádku. Stůjte tiše, tam kde jste. Ať nikdo... jen... Budeme se za vás modlit, ale jen... Rozumíte, jenom čekejte, dokud nezavolají vaše číslo a pak, víte, nemůže vás tu stát příliš moc. Kdyby Pán měl něco udělat, zacláněli byste lidem ve výhledu a oni by to nemohli vidět, rozumíte. Bůh vám žehnej.

Jakub 5:17; Juda 1:3

³²² Pomodleme se teď za tyto kapesníky, zatímco se připravují. Drahý Bože, leží tu kapesníky, které pocházejí od nemocných a trpících. Ta víra, o které jsme zrovna hovořili, Pane; vzpomínám si, jak jsi řekl v Bibli, v Judově epistoletě: „Usilovně bojovat o víru, která byla jednou provždy dána svatým.“ A oni od těl těch svatých brali kapesníky, ne kvůli tomu, že to byli nějakí zvláštní lidé, ale protože to byli lidé věřící. Byli to lidé stejných citů jako my. Je řečeno, že takový byl Eliáš, a on se horlivě modlil, aby nepršelo. Bože, on se tak modlil, že lidé činili pokání. Tys mu to zjevil, aby se za ně modlil, aby se modlil takovým způsobem, aby se vyplnilo Tvoje Slovo. Není pochyb o tom, že Ty jsi tomu prorokovi ukázal vidění. A Pane, dnes večer se modlím za tyto lidi, aby byli uzdraveni. Já nejsem Eliáš. On byl vzat do nebe, ale jeho život a duch stále žije. A tak se modlíme, drahý Bože, abys poctil modlitby Tvého lidu. A pocti nás teď všechny, když se modlíme za tyto kapesníky, aby když budou položeny na nemocné, aby se uzdravili.

³²³ Uvědomujeme si, Otče, že jsme umírající lidskou generací. Směřujeme... stojíme tváří v tvář věčnosti. Svět se zbláznil. Vraždy, malé dívky jsou rozsekávány na kousky a znásilňovány. Lidé, muži si upravují vlasy jako ženy, ženy jako muži, jsou prostě převrácení. Ta rasa umírá. Svět umírá. Všechno umírá. Církev umírá.

324 Ó, Bože, přiveď život. Přiveď život, ó Bože, život víry. Zjev to těmto lidem, Pane. Já se mohu pouze modlit a vkládat na ně ruce. Ale Ty jsi ten, který je může uzdravit, a jenom Ty je můžeš uzdravit. Modlím se, abys to udělal, Otče, pro každého jednotlivce. Vyslyš. Se svýma rukama, jež na ně vkládám, a prosím z celého svého srdce, ve jménu Ježíše Krista, uzdrav tyto lidi. Amen.

325 No, funguje tenhle mikrofon, bratře? Slyšíte mě všichni dobře? Všichni mě slyší? Zvedněte ruce. Moje srdce je nějakým způsobem směřováno tady k těmto lidem, kteří tu sedí na vozících, na lůžkách a nosítkách. Oni ani nemají modlitební lístek. Vidíte? Ale poslyš, bratře. Podívej, tito lidé dostali modlitební lístek, ale to ještě neznamená, že budou uzdraveni. Jsou tu lidé, kteří tu sedí v publiku, oni možná... To neznamená, že budou uzdraveni. Není řečeno, že budou nebo nebudou uzdraveni. To všechno záleží na jejich víře v Boha. Kolik z vás ví, že to je pravda? To postačí, pouze vaše víra v Boha. No dobře, kolik z vás ví, že to je pravda? Bez ohledu na to, jak jste nábožní, jak jste dobří nebo špatní, dokud to Boží milost nevloží do vašeho srdce, nikdy se neuzdravíte. Tedy, kolik z vás ví, že to Bůh dělal, že to po celou dobu dělal, velké zázraky, znamení a divy? A teď dnes večer přicházíte, stojíte v této řadě. Ne kvůli tomu, že vás Bůh vybral, abyste tady v této řadě stáli, tak to není; vy jste prostě dostali modlitební lístek. Stalo se vám prostě, že jste byli... [přerušeni na pásku]

326 Přesně jako tady můj vážený bratr Gerholtzer, když začínal svou službu před mnoha lety [přerušeni na pásku]... s vírou v Boha, věřil v Boha, věřil, že Bůh uzdravuje nemocné vírou. A to se nikdy nezměnilo, ale Bůh přidal v tomto posledním dni dary, dary, které zaslíbil. Udělal to Bůh. Ne kvůli tomu, že musel, ale protože to zaslíbil. A pokud to zaslíbil, pak to musí udělat, protože On musí dodržet své Slovo.

327 A On vám zaslíbil totéž, totiž, že jestli dokážete věřit, že se to stane. Pokud tomu nedokážete věřit, tak se to prostě nestane. Tedy, já vás nemohu přimět k tomu, abyste věřili, ani vy nemůžete přimět sami sebe, abyste věřili. Bůh vám to musí dát. Je to Boží dar, věřit. Ne vaše víra, Boží víra. Vaše intelektuální víra tomu může pěkně věřit, ale pokud tam dole ve tvém srdci není ta Boží víra, rozumíte... Vaše intelektuální víra to může přijmout. Docílit to. A jen tomu dál věřte celým vašim srdcem, dokud vám to Bůh nezjeví. Rozumíte? Jen tomu dál věřte, až vám to Bůh zjeví. Ale dokud to nezjeví...

328 Řeknete: „Bratře Branhame, cos to tady řekl?“

Izaiáš 38:1

329 Ano, přátelé! Bůh poslal proroka k Ezechiášovi a řekl mu: „Ty z této postele nevstaneš, tak praví Pán. Ty na té posteli zemřeš.“ Je to tak?

Izaiáš 38:2, 3, 5

330 Ale ten prorok se obrátil... Nebo ten král se obrátil tváří ke stěně a začal hořce vylévat slzy a řekl: „Pane, potřebuju ještě patnáct let. Usilovně tě prosím, Pane, abys mě vyslyšel.“ No, ten král byl největším mužem v tom světě v politice, ale ten prorok byl největší v Božích očích. To byl Boží král, ale tady byl Boží prorok. A tak Bůh tomu prorokovi zjevil, aby vzal trochu... uvařil trochu [přerušeni na pásku.] Víte? Pochopili jste to?

Lukáš 17:28, 30

331 No, abyste tomu teď mohli porozumět, protože já jsem tady kázal z Písma: „Jak bylo za dnů Sodomy, tak bude při příchodu Syna člověka.“ V těch dnech, kdy bude zjevena církev? Ne. „V těch dnech, kdy bude zjeven Syn člověka.“ Co to je zjeven? „Ukázán.“ Souhlasí to? Zjevený — dny, kdy je Syn člověka zjevován, bude to den jako v Sodomě a Gomoře. Je to tak?

332 No, podívejte se, co se stalo. Oni tam v Sodomě a Gomoře měli dva hlavní posly, protože tam byla spousta vlažných křesťanů. Je to tak? A oni měli dva hlavní posly (teď poslouchajte pozorně) v Sodomě a Gomoře, kteří tam kázali. Ale jeden z nich zůstal tady venku s tou Abrahamovou skupinou. Souhlasí to?

333 Podívejte se teď! Nikdy jsme, v celých dějinách církve, vůbec neměli celosvětového posla pro církev, jehož jméno by končilo na h-a-m, až teď: G-r-a-h-a-m, což je šest písmen, G-r-a-h-a-m. Ale Abrahamovo jméno se hláskovalo: A-b-r-a-h-a-m, sedm písmen. Vidíte? Tak ta celosvětová církev, ona je písmenem člověka (šest, člověkem vytvořená organizace), a přesto dostali svého posla. Oni měli Sankeyho, Moodyho, Finneyho, Knoxe, Kalvína a tak dále, ale nikdy *nikoho na „h-a-m“*. Je to tak? Ale oni ho mají a on je poslem poslaným od Boha, a on ostřeluje ty hradby, jak jen může: „Vyjděte odtamtud! Čiňte pokání nebo zahynete!“

334 Ale zapamatujte si, ti vyvolení, ti předurčení, ta předem ustanovená smlouva, Abraham a jeho skupina, oni mají posla také. Sledujte, co On udělal. On jim dal znamení, že se přiblížil čas, aby spadl oheň. No, je to oheň, na který teď očekáváme, atomový oheň, Boží hněv.

335 No, ten posel něco udělal. On mluvil o ženě, k níž byl otočen zády a pověděl jí, že pochybovala o tom, co říkal; řekl jí o jejím stavu a co se má stát. Je to pravda? Copak On neřekl, že Syn člověka zjeví sám sebe stejným způsobem *v tomto čase*? Dobře, věříte, že to je pravda? Dobře, tady stojí nějaká žena...

Židům 13:8

336 A v tom neviditelném svazku církve, nevěsty, vzhledem ke Kristu, ten posel je teď tady, je to Ježíš Kristus tentýž včera, dnes i navěky.

Amos 3:7

337 Tedy, On hovoří pouze skrze své proroky. Říká to Bible. On nikdy nic nedělá, dokud to nejdřív neoznámí svým prorokům. Amos 3:7. Vždycky to tak dělal. On své zásady nikdy nemění. Vidíte? A prorok může pouze mluvit, pokud je pravým *prorokem*, to co mu sděluje Bůh. Je to tak? To je pravda.

338 Věříte, že On by mi mohl říct, co je této ženě, ještě dřív než se na ni podívám? Věříte tomu? No, má rakovinu. To je pravda. Je na jejím prsu. Myslí *také* na nějakého chlapce, který trpí nějakým druhem psychických potíží, nervozitou a komplikacemi. Je to tak. Věříš tomu? Je to pravda, že? Věříš teď, že tvá víra říká, že se to zakotvilo, že to máš, že to budeš mít? Pak běž a Pán Ježíš tě uzdraví. Věříte? Z celého srdce?

339 Věříte, že aniž bych se podíval na tuto ženu, že Pán Ježíš mi může sdělit, v čem vězí její problém? Kolik z vás tomu věří? No, vy víte... Nikdy jsem... Jediná věc; viděl jsem jen sukni. Nevím, nedokázal bych poznat, jestli to byl muž nebo žena; ale prostě tady stojí. Chci, aby věřila. Věříte, paní? Tady, ten pacient, věříte? Zvedněte ruku, pokud věříte? Pokud věříte z celého srdce, můžete mít to dítě, o které Boha prosíte. Vidíte? Věříte? Máte víru v Boha? No, to neuzdravuje, to prostě ztotožňuje. To jsou skutky, které ztotožňují víru Boží přítomnosti, Jeho Slova, které se projevilo.

340 Tato žena chce také velkou věc. Není to dítě, ale chce křest Duchem svatým. Řeknu vám, co máte udělat. Jestli se zbavíte těch cigaret, Bůh vám dá křest Duchem svatým. Jděte a věřte tomu, vidíte. Věříte? Máte víru v Boha?

341 Tento muž, který tu stojí, je člověkem, kterého jsem nikdy v životě neviděl. Neznám ho, ale on trpí na něco špatného v hrudníku. Nedávno spadl, a to to způsobilo. Není odtud, pochází z Arkansasu. Je

to kazatel. Vrať se domů a zvěstuj Evangelium. Nikdy jsem tvář toho člověka neviděl.

342 Tady stojí žena. Já tu ženu neznám, nikdy jsem ji v životě neviděl. Bůh ji zná.

343 Pokud On dokáže zjevit, jaký je její problém nebo něco o tom, budete věřit? Všichni? Toto jsou pouze skutky, které ztotožňují víru, kterou musím kázat a o které jsem vám dnes večer hovořil. To je to, co Bůh zjevil, a toto jsou skutky, které to dokazují. Musíš mít tuto víru, aby ses uzdravil.

Marek 9:23

344 Tato žena tady, myslím, že ji neznám. Ano... neznám ji, ale znám někoho, koho i ona zná, protože ho vidím, jak tu přede mnou stojí. Ona trpí bolestmi hlavy. Je to pravda, paní? Věříte, že Bůh vás uzdraví? Je to sestra Pearry Greena. To je pravda, nikdy jsem ji ve svém životě neviděl. To je pravda. Ale viděl jsem Pearry Greena, jak tu stojí a dívá se na mne a takhle odchází. To souhlasí. Já nevím, kde teď Pearry Green je. Věříte? Jak moc věříte? Pokud můžete věřit, všechny věci jsou možné. Pokud nemůžete věřit, nic se stát nemůže.

345 Ta drobná žena s šedivými vlasy, která tamhle sedí a dívá se přímo na mě, věříte Bohu? Věříte, že Bůh mi může zjevit, o čem tam přemýšlíte? Vy máte nádor na prsu. Věříte, že Bůh ho může odstranit? Mějte víru a věřte. No, čeho se dotkla?

Židům 4:15

346 Ta žena, která se dotkla lemu Jeho šatu, jak říká Bible... Vy, kteří se chcete podívat do Bible, On řekl: „On je Velekněz, který dokáže soucítit s našimi slabostmi.“ Souhlasí to? On je tím Veleknězem a On stojí právě tady. Lidé se Ho teď dotýkají.

Marek 9:23

347 Tady je malá štíhlá žena, která zvedla ruku, sedí tamhle. Nikdy ve svém životě jsem ji neviděl, ale ona se právě tehdy něčeho dotkla. A tady je to, co to bylo. Ona se modlí k Bohu. Má problémy v hrudníku, a má taky žaludeční problémy. Bůh vás uzdravil, pokud tomu budete věřit. Musíte uvěřit. „Všechno je možné těm, kteří věří.“

348 Tamhle daleko vzadu sedí muž, dívá se sem (asi ve druhé řadě tímto směrem), trpí na astma. Pane, věříte, že Bůh vás vyslyší? Pokud věříte, Bůh vás uzdraví. Můžete mít to, zač prosíte, pokud tomu věříte.

³⁴⁹ Přímo tady sedí žena, dívá se na mne ze strany, je šedovlasá. Pokud věříte celým srdcem... Věříte tomu? Dobře, potom vás ty problémy se žlučníkem opustí.

³⁵⁰ Co si o tom myslíš ty, který ležíš tady na těch nosítkách? Věříš, že tě Bůh může uzdravit? Pokud mi Bůh řekne tvůj problém, uvěříš mu? Jestli uvěříš, tak tě ta rakovina opustí a ty odejdeš domů. Proč bys nevstal a nevzal své lůžko a odešel domů? Věříš? Budete tomu všichni věřit? Dobře, a co právě teď? Vložil Bůh tu víru do vašich srdcí? Každý z vás zde, zvedněte ruku. Jestli Bůh vložil tu víru do vašich srdcí, položte ruce jedni na druhé, přímo tady v té řadě. Položte vaše ruce na... Právě teď, rychle, zatímco Duch svatý působí, položte ruce jeden na druhého. Ten muž vstal, běhá v uličce a modlí se za ostatní.

Židům 13:8

³⁵¹ Povstaňme a vzdejme Bohu slávu, všichni. Není potřeba v tom dál pokračovat. Rozpoznáný Ježíš Kristus, tentýž včera, dnes i navěky. Ty, jakékoliv je tvé postižení, ať je to cokoliv, pokud Mu věříš, postav se hned teď na nohy a věř.

³⁵² Všemohoucí Bože, Bože Abrahamův, Bože Izákův, Bože Jákobův, sešli svou moc a uzdrav právě teď tuto skupinu lidí, ve jménu Ježíše Krista. Amen.

Sláva Bohu! Bůh vám žehnej.

